

MONITORUL OFICIAL

AL ROMANIEI

ABONAMENTUL :

PE AN, TREI-DECI și ȘESE; ȘESE LUNI, 20 LEI

(ăntiū Iănuarie și ăntiū Iulie)



ANUNCIURILE :

LINIA DE TREI-DECI LITERE, TREI-DECI BANII

(inserarea II-a și mai departe, 20 b.)

Prețul unei publicații judiciare,
până la cinci-șeci linii, cinci lei; ăra mai
) mare de cinci-șeci linii, șeci lei

DIRECȚIUNEA :
strada Germană, curtea Șerban-Vodă
Serisorile nefrancate se refușă

Inserții și reclame, 60 b. linia,
inserarea II-a și mai departe, 30 banii linia.
Anunciurile se primesc și cu anul

SUMAR

PARTEA OFICIALĂ. — *Președenția consiliului de miniștri* : Decret. — Raport. — Jurnal.

Ministerul de resbel : Decrete. — Raporte.
Ministerul căltelor și instrucțiunei publice : Decret.

Ministerul de interne : Decret. — Raport. — Prescurtări de decrete.

Ministerul de finance : — Decret. — Prescurtări de decrete. — Decisiuni.

PARTEA NEOFICIALĂ. — Depesă telegrafică. — Buletin esterior. — Ședința Senatului de la 9 Februarie. — Continuarea ședinței Adunării deputaților de la 19 Martie. — Știri din ăntru.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administrative și particulare.

PARTEA OFICIALĂ

București, 7 Aprilie 1877.

PREȘEDENȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, senătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat, președinte al consiliului miniștrilor, sub No. 293;

Vădând jurnalul consiliului nostru de miniștri de la 7 Aprilie curent;

In virtutea art. 95 din Constituțiune,

Am decretat și decretăm ce urmează:

Art. I. Corpurile Legiuitoare sunt convocate în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Art. II. Președintele consiliului nostru de miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în București, la 7 Aprilie 1877.

CAROL.

Președintele consiliului miniștrilor,

I. C. Brătianu.

No. 801.

Raport l D-lui președinte al consiliului de miniștri către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dămne,

Autorizat de consiliul miniștrilor prin jurnalul de la 7 Aprilie curent, subsemnatul are onărea de a ruga pe Măria-Văstră să bine-voescă a subscri alăturatul decret prin care se convăcă Corpurile Legiuitoare în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Sunt cu cel mai profund respect,

Prea Înălțate Dămne,

Al Măriei Văstre,

Prea plecat și prea supus servitor,
Președintele consiliului miniștrilor,

No. 293.

I. C. Brătianu.

7 Aprilie 1877

București.

CONSILIUL MINIȘTRILOR

Jurnal

Consiliul miniștrilor, în ședința sa de astă-ăi Joui 7 Aprilie 1877,

Pentru motivele espuse prin raportul consiliului către Măria Sea Domnitorul, sub No. 283 de la 3 Aprilie curent;

In virtutea art. 95 din Constituțiune;

Autorisă pe D. ministru președinte să supue la semnătura Înălțimei Șele Domnitorului decretul pentru convocarea Corpurilor Legiuitoare în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Ministrii : I. C. Brătianu, I. Docan, General Al. Cernat, G. Chițu, M. Călbăniceanu, I. Cămpineanu. No. 1.

MINISTERUL DE RESBEL.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Având în vedere jurnalul consiliu-

lui de miniștri, din 5 Aprilie, anul una mie opt sute șapte-șeci și șapte;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, sub No. 3,286,

Am decretat și decretăm :

REGULAMENT

ASUPRA RECHISIȚIUNILOR MILITARE.

TITLUL I.

Dreptul de rechisițiune și obiectele de rechisiționat.

CAPITOLUL I.

Condițiuni generale în care se pôte esersa dreptul de rechisițiune.

Art. 1. In cas de mobilizare parțială sau totală a armatei, ministru de resbel hotărasece, în condițiunile determinate prin regulamentul de față, epoca când începe pe uă parte saă pe tot teritoriul țerei obligațiunea pentru locuitori de a da prestațiuni în natură, necesari pentru a completa insuficiența aprovizionamentelor armatei, adunate prin mișlocele ordinare ale administrațiunei resbelului.

Art. 2. Prestațiunile daă drept la despăgubiri egale cu valoarea lor afară de casurile speciale determinate prin aliniatul I al articolului 8 din regulamentul de față.

Art. 3. Dreptul de a face rechisițiuni aparține autorității militare.

Rechisițiunile sunt tot-d'a-una formulate în scris și subsemnate.

Ele determin felul și cantitatea prestațiunilor impuse, ziua și locul predărei, și pe cât va fi cu puțință durata lor.

Nimeni nu pôte fi silit a da un obiect deca în momentul cererei nu'l posedă.

Orice rechisițiune implică responsabilitatea pecuniară a aceluia care o ordonă fără prejudiciul dispozițiunilor art. 43.

Se va da tot-d'a-una uă chitanță de primirea obiectelor rechisiționate.

Art. 4. Instrucțiuni ministeriale va de-

termina condițiunile de executare a regulamentului de faciă în ceea ce privesc denumirea autorităților, cu dreptul de a ordona sau a face rechizițiuni, formularea acestor rechizițiuni și limitele în care ele trebuiesc a fi făcute.

CAPITOLUL II.

Despre prestațiunile rechiziționate.

Art. 5. Cele mai indispensabile furnituri armatei sunt:

1. Cuartiruirea la locuitor a omenilor, cailor și celor-alte animale în localurile disponibile, precum și clădirile trebuincioase pentru personalul și materialul serviciurilor de ori-ce natură aparținând armatei;

2. Alimentele de hrană pentru oficiări și soldați;

3. Încălzitul pentru armată, furagiul pentru cai și alte animale, paele de așternut pentru trupele bivacate sau cantonate;

4. Morile și cuptorile;

5. Hamurile și trăsurile de transport de ori-ce natură d'impreună cu personalul;

6. Animalele de tot felul trebuincioase atât transportului cât și alimentațiunei trupelor;

7. Căile ferate coprinzând atât materialul de tot felul cât și personalul și clădirile ce li aparțin;

8. Materialul, sculele, instrumentele, mașinele și aparatele pentru construcția sau reparația căilor de comunicațiune și în general pentru executarea ori-căria lucrării militare;

9. Călăuzele, conductorii, precum și omenii trebuincioși pentru toate lucrările ce diferitele serviciuri ale armatei au a executat;

10. Îngrijirea bolnavilor sau a răniților pe la locuitori;

11. Bastimentele sau îmbărcările ce se găsesc pe râuri, gârle, lacuri și canale;

12. Efectele de îmbrăcăminte, echipament, campament, harnașament, armătură și de culcat, medicamentele și mijlocele de pansament;

13. Tote cele-alte obiecte și serviciuri a cărora întrebuintare ar fi neapărată interesului armatei.

Prestațiunile prevădute la paragraful 1, 2 și 3 ale articolului de faciă și la art. 26 din acest regulament sunt singurele cari pot fi rechiziționate în timp de pace în casuri de concentrări de trupe pentru exercițiuri mari, manevre, sau când o parte din trupe se mobilisă pentru restabilirea ordinii în veri-ua localitate.

În casurile prevădute de precedentul alineat, rechizițiunile sunt locale și nu se vor face de cât numai atunci când administrațiunea resbelului va simți necesitatea în interesul armatei de a recurge la măsurile excepționale ale rechizițiunei din cauza anevoinței de a prăntempina trebuințele armatei după regulele ordinare.

Art. 6. Rechizițiunile relative la întrebuintarea stabilimentelor industriale pentru trebuințele arătate la articolul precedent și în cas de resbel nu pot fi făcute de cât după un ordin special al ministrului de resbel sau al comandantului unei armate.

Art. 7. În cas de urgență, după ordinul ministrului de resbel se poate procedea prin rechizițiune la strângerea aprovizionamentelor necesarii sub-sistenței locuitorilor din piețele de resbel.

Art. 8. Rechizițiunile prevădute la paragraful 1, al art. 5 din regulamentului de faciă, nu dau drept la nici-ua indemnitate atât în timp de pace cât și de resbel.

Hrana trebuincioasă pentru oficiări și trupe precum și paele de culcat dau în tot-d'auna drept la indemnitate.

TITLUL II.

Despre executarea rechizițiunilor.

CAPITOLUL III.

Despre rechizițiunile relative la locuință, hrană, echipament de tot felul și ori-ce alte obiecte și serviciuri trebuincioase armatei.

Art. 9. Ori-ce rechizițiune privitoare obiectelor enumerate de acest capitol trebuie să fie adresată comunei.

Cu toate acestea, decât nici un membru al municipalității nu se găsește la reședința comunei sau decât uă rechizițiune este urgentă și trebuie a se face pe un punct depărtat de la reședința comunei și este peste putință de a o notifica în regulă, rechizițiunea poate fi adresată de autoritatea militară d'a dreptul locuitorilor.

Rechizițiunile făcute într-ua comună nu trebuie să trecă peste resursele aflate pe teritoriul său.

Art. 10. Primarul asistat, afară de casuri de forță majoră sau de uă extremă urgență, de doi membri ai consiliului comunal și de doi din locuitorii cei mai impuși din comună, face repartitia între locuitori a prestațiunilor cerute și între contribuabili, chiar când aceștia nu locuiesc în comună.

Acastă repartitie este obligatorie pentru toți aceia cari sunt numiți într-nsa.

Se va da de către primar, la fie-care dintr-ansii uă chitanță de prestațiunile furnisate.

Primarul va lua măsurile trebuincioase ca în cas de lipsă a ori-căruia locuitor sau contribuabil, repartitia în ceea ce li priveste pe acesta, să se execute.

În loc de a procedea prin facerea unei repartitiuni, primarul, decât găsește de trebuință, poate în socotela comunei să aprovizioneze direct și să predea prestațiunile cerute; cheltuelile ce provin din această operațiune, sunt imputate asupra resurselor generale ale budgetului comunal, fără ca să fie trebuință de uă autorizațiune specială.

În nici un cas primarul nu va putea cuprinde în repartitie stabilimentele religioase sau ospitaliere, proprietățile Statului sau ale județului situate în comună precum și nici un obiect sau clădire aparținând companiilor drumurilor de fer și care servă la explotare.

Art. 11. Proprietarii, căpitanii sau patronii bastimentelor, vapoarelor și imbarcațiunilor de ori-ce natură sunt datorii, după primirea unei rechizițiuni, de a pune aceste bastimente, vapoare sau imbarcațiuni la dispozițiunea autorității militare, care are drept de a dispoza în interesul serviciului și chiar de a rechiziționa întregul său personal sau uă parte dintr-ensul.

În apele maritime aceste rechizițiuni se vor face prin intermediarul administrațiunei flotilei, în punctele șermurilor unde ea este reprezentată și după ordinele speciale ale ministerului de resbel.

CAPITOLUL IV.

Despre rechizițiunile relative la cai și trăsuri.

Art. 12. Recensemmentul cailor și epelor, de la vârsta de 6 ani în sus, se va face în toți anii de la 1-lă la 20 Ianuarie, în fie-care comună de uă comisiune compusă din primar, doi membri ai consiliului comunal și doi locuitori din cei mai impuși. Vârsta unui cal sau epă se socotesce de la 1 Ianuarie al anului nasterii.

Art. 13. În fie-care an și la epocile ce se vor fixa mai d'inainte de autoritatea militară, comisiuni mixte numite în fie-care județ, de către ministru de resbel, procedesă pe cât se va putea în fie-care comună în prezența primarului, la inspectia și la clasarea cailor și epelor trecute în recensemment precum și acelea ce s'ar găsi ne înscrise și care ar întruni condițiunile necesare pentru serviciu.

Art. 14. Animalele recunoscute proprii pentru vr'unul din serviciurile armatei, sunt clasate după categoriile stabilite în budget, după prețul hotărât pentru cumpărarea anuală a remonțiilor.

Comisiunea procedă în urmă la tragerea la sorti între animalele de diferite categorii.

Art. 15. Sunt scutiți de rechizițiune în cas de mobilizare și nu sunt trecuți pe lista de clasare pe categorii:

1. Caili aparținând Capului Statului;
2. Caili funcționarilor ce sunt datorii să aibă pentru serviciul Statului;
3. Armăsarii aprobați sau autorizați pentru reproducțiune;
4. Epele care sunt constatate pline, sau care au mânz, sau recunoscute a fi destinate pentru reproducțiune;
5. Caili și epele care nu au încă vârsta de 6 ani;
6. Caili administrației postelor sau aceia cari li întreține pentru serviciul său prin contracte particulare;

7. Caii trebuincioși pentru a asigura serviciul tuturor transporturilor necesari în timp de rebel mai cu seamă aceia ai drumurilor de fer.

Art. 16. Un tablou certificat de președintele comisiunii mixte și de primar care să arate semnalimentele cailor clasai, Nr. sorților precum și numele proprietarilor lor, este trimis comandantului escadronului de călărași din județ.

Uă copie după acest tablou rămâne depus la primărie pînă la clasamentul viitor.

Art. 17. Contingentul animalelor de furnisat în cas de mobilizare din fie-care județ, pentru a completa efectivă cailor de trupă prin trecerea după picior de pace pe acela de rebel, este fixat pe județe de ministerul de rebel, fiind socotită pentru fie-care categorie de resurse constatate de comisiunile mixte la inspecția anuală precum și de rezultatul posibil al mutațiilor sau al perderilor de prevădut.

Acest contingent este împărțit de către prefect pe plăși și comune după resursele fie căria categorii.

Această repartitie se notifică numai în cas de mobilizare.

Art. 18. Când mobilizarea este ordonată, comunele sunt dator de a furnisa caii rechișionați în virtutea articolelor precedente și de a i trimite la capitala județului la data fixată de autoritatea militară.

Pentru acest sfârșit primari, după primirea ordinului de mobilizare, anunță pe locuitorii că toate animalele clasate și prezente în comună, precum și acelea care au fost introduse de la cea din urmă clasare și care nu sunt coprinse în casurile de scutire, trebuiesc a fi aduse înaintea comisiunii instituită prin art. 12, care este îndată convocată de primar.

Comisiunile examinează din nou caii și cele-alte animale de rechișionat, după ultimul tablou de clasare dresat de comisiunea mixtă, eliminăză provisoriu pe acelea care numai îndeplinesc condițiunile cerute, înscrie la finele tabloului pe cele din nou aduse, trăgînd maiu la sorți între aceste animale dacă numărul lor pe categorii ar trece peste dece.

Toți caii precum și cele-alte animale clasate și alese de comisiune pentru a fi predate armatei se vor trimite prin îngrijirea primăriei la reședința județului comisiunii militare prevădută la art. 19 al regulamentului de faciă.

La numărul fixat de ministerul de rebel prin repartitie se va adăoga încă dece cai la sută din aceia care urmăsă pe lista de tragere la sorți, spre a putea comisiunea militară din fie-care județ, după examinarea cailor trimisei de fie-care comună, se elimineze pe aceia cari nu ar mai fi buni de serviciu. Caii recunoscuți ne apți de serviciu se vor lua înapoi de comune.

Caii și cele-alte animale eliminate provisoriu de comisiunea comunală ca ne mai

fiind buni de serviciu, dacă numărul sorțului i ar fi destinat armatei, se vor trimite în același timp cu cei-alți comisiunii militare care singură va putea pronuncia definitivă lor escludere.

Art. 19. Comisiunea militară prevădută la articolul precedent se va numi de către ministru de rebel și va avea drept misiune de a examina caii aduși de comune și a i trimite pe la corpurile ce se vor destina.

Art. 20. Proprietarul unui animal coprin în contingentul de furnisat de fie-care comună, are dreptul de a cere comisiunii militare înlocuirea aceluși animal cu un altul ne coprin în acel contingent dără aparținînd aceluși categorii și îndeplinind condițiunile cerute pentru serviciu.

Art. 21. Afară de caii care pot fi luați din comune în virtutea regulamentului de faciă autoritatea militară are dreptul de a rechișiona trăsuri și atelagiuri spre a asigura mijlocele de transport în cas de mobilizare a armatei.

Aceste mijloce de transport coprinde trăsuri trase cu boi sau cai avînd hamurile în bună stare.

Caii pentru atelagiuri sunt coprinși prin deducere din contingentul rădicat în virtutea regulamentului de faciă.

Art. 22. Recensimîntul și clasarea trăsurilor precum și rechișionarea și trimiteră lor la corpurile se vor face, conform celor prevădute la art. 12, 13, 14, 16, 17, 18 și 19 din regulamentul de faciă pentru cai.

Condițiunile ce trebuie să îndeplinescă trăsurile pentru a fi luate în serviciul militar se vor preseri de ministru de rebel prin decisiune ministerială.

Pentru constituirea atelagiurilor trageră la sorți se face între caii de clasai de comisiunea mixtă prevădută la art. 13.

Hamurile sunt furnisate de proprietarii cailor în bună stare. Se pot rechișiona și trăsuri fără atelagiuri.

Art. 23. Sunt scutite de rechișionare în cas de mobilizare, trăsurile afectate pentru serviciul poștelor, acelea care aparțin companiilor drumurilor de fer și servind la explotare precum și acelea cari sunt special afectate pentru transportul persoanelor.

Aceste trăsuri nu sunt trecute pe starea de recensimînt.

Art. 24. Estimația trăsurilor și hamurilor se va face de comisiunea mixtă prevădută la art. 13.

Prețurile ce va fixa vor fi obligatorii.

Acele trăsuri cari nu vor întruni în momentul rechișionării aceleși condițiuni ca în momentul estimației, se vor aprețui a doua oră de comisiunea militară, prevădută la art. 19.

Prețul ce se va plăti va fi acel fixat de această din urmă comisiune. În cas de con-

testare se va recurge la comitetul permanent, care decide fără apel.

Art. 25. Rechișionarea trăsurilor înhămate, făcîndu-se în scoțul de a completa mijlocele de transport ale armatei, sunt plătite și vor aparține administrației rebelului.

Art. 26. Pentru convoiurile auxiliare și temporari trebuincioși armatei atît în timp de pace, în cas de mobilizare sau concentrare a armatei sau a uă parte din armată, în marșuri și chiar de schimbări de garnisonă a trupelor, trăsurile trase cu boi sau cai se vor lua din comunele cele mai apropiate și nu mai mult de cît 24 ore. Prețul de chirie se va fixa pe kilometru de către comisiunea prevădută la art. 34, uă dată cu tarifele generale.

Rechișionările pentru acest sfârșit se vor adresa primarilor de către comandantul trupelor.

Art. 27. Trăsurile și animalele clasate care nu vor fi fost luate, precum și toate acelea cari nu au fost clasate, pot fi rechișionate conform regulamentului de faciă.

CAPITOLUL V.

Despre rechișionările relative la căile ferate.

Art. 28. În casurile prevădute de art. 1 al regulamentului de faciă și numai pentru cazul de rebel, companiile cailor ferate sunt dator de a pune la dispozițiunea ministerului de rebel toate resursele în personal și material de care el va ave trebuință, pentru a asigura transporturile militare.

Personalul și materialul ast-fel rechișionat, pôte fi întrebuințat pe toate liniile, fără a se ține socotită de linia din care face parte, atît în întru cît și afară de baza de operațiune.

Art. 29. Autoritatea militară pôte asemenea să ia de la companii, prin rechișionări și pe prețul cu care au fost plătite, combustibilele, materiile grase și alte obiecte cari ar fi trebuincioși pentru serviciul cailor ferate în campanie.

Art. 30. Dependințele gărilor și ale cailor, coprinđindu-se biurourile și firurile telegrafice ale companiilor cari pot fi trebuincioși administrației rebelului, se pune asemenea, prin rechișionare, la dispoziția autorității militare.

Rechișionările vor fi adresate de către autoritatea militară șefilor de gare.

Art. 31. Rechișionările prevădute la art. 28, 29 și 30 ce preced, vor fi făcute după formele ce se vor determina prin instrucțiunile ministeriale, care va prevedea și îndemnitațiile la care dă drept.

Regulamentul ast-đi esistînd asupra transporturilor pe calea ferată, va fi revădut și completat pe bazele regulamentului de faciă.

Art. 32. În timp de rebel transporturile comerciale încetăză de drept pe liniile ferate situate între baza de operațiuni și armată,

Acastă suspendare nu dă drept la nici uă indemnitate.

Art. 33. Comunele nu pot coprinde în repartitiunea prestațiunilor ce sunt rechisiționate d'a furnisa nici un obiect aparținând companiilor drumurilor de fer.

TITLUL III.

Despre regularea indemnitațiilor.

CAPITOLUL VI.

Regularea indemnitațiilor datorite pentru prestațiunile rechisiționate în virtutea regulamentului de faciă.

Art. 34. În prevederea rechisițiunilor de făcut în virtutea regulamentului de faciă, pentru trebuințele cele mai obicinuite armatei, ministrul de resbel numesc în fie-care județ câte uă comisiune mixtă însărcinată de a fixa în fie-care an prețul indemnitațiilor cuvenite pentru prestațiunile de furnisat.

Aceste comisiuni vor alcătui tarife generale pentru obiectele de furnisat, care se vor publica în *Monitorul oficial*, și vor fi obligatorii atât pentru autoritatea militară cât și pentru locuitori, luându-se de basă la plata indemnitațiilor.

Art. 35. Prestațiunile al căror preț nu s'ar putea stabili de comisiunea mixtă prin tarifa generală alcătuită conform articolului precedent, se vor estima în momentul rechisițiunei de către comitetul permanent al județului.

Dacă ver un obiect, din cauză de imposibilitate, nu s'ar putea estima nici în momentul rechisițiunei, el se va estima în urmă, cel mult în termen de uă lună de la rechisițiunea lui.

În casurile prevădute în prezentul articol, estimațiunea se va face luându-se drept normă prețul ce a avut acea prestațiune cu șese luni de zile înainte de rechisițiune.

Ministrul de resbel va putea reforma, fără apel, decisiunile comitetelor permanente.

Art. 36. Primarul comunei unde s'a făcut rechisițiunea trimite intendentului militar uă copie legalisată a ordinului de rechisițiune, împreună cu toate bonurile date de corporii de furniturile făcute. Acesta liberă un mandat primarului, care se va plăti la casieria județului se uă armatei cel mult în termen de trei luni.

Primarul îndată ce a primit banii îi împarte fie-căruia, după furniturile ce a dat.

Art. 37. În timp de pace, prestațiunile prevădute la art. 26 se vor plăti în bani și îndată ce transportul s'a efectuat de către corporii și serviciuri.

CAPITOLUL VII.

Dispozițiuni relative la marile manevre.

Art. 38. Indemnitațiile ce pot fi alocate în casuri de daune aduse proprietăților private prin trecerea sa uă staționarea tru-

pelor în marș, manevre și operații combinate, trebuiesc, sub pedepsă d'a perde dreptul, să fie reclamate de către cei în drept la primăria comunei, în cele trei zile care urmăresc după trecerea sa uă plecare trupelor.

Uă comisiune mixtă în fie care corp de armată sa uă fracție de corp de armată operând isolat, va proceda la estimarea daunelor.

Dacă această evaluatie este primită, suma fixată este plătită pe dată.

În cas de neunire, reclamația este adresată sub formă de apel la comitetul permanent al județului, care statuésă cu drept de recurs la curtea de apel.

Instrucțiunile ministeriale vor determina compozițiunea și modul de a funcționa al comisiunei.

Art. 39 și cel din urmă. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 6 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministrul secretar de Stat la departamentul de resbel,

General de brigadă, Cernat. No. 789.

Raportul D-lui ministru de resbel către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dómne,

Organizațiunea militară a unei țări trebuie să prevadă toate mijlocele necesarii armatei spre a putea trece cu înlesnire după piciorul de p ce pe acela de resbel și fără a produce uă perturbațiune generală în țară.

Mijlocele ordinare ale administrațiunei militare fiind în tot-d'auna insuficiente pentru a putea procura în timp de resbel aprovizionamentele necesarii armatelor, acestea au avut tot-d'auna recurs la mijlocele extraordinare ale rechisițiunei, care nefind prevădute prin uă anume lege, s'a executat într'un mod ilegal și neregulat, apăsând gre uă asupra populațiunilor; fără ca să satisfacă cu toate acestea pe deplin trebuințele armatei.

Necesitatea întrebuintărei rechisițiunilor ca mijloc d'a procura aprovizionamentele necesarii armatelor în timp de resbel, fiind de toți recunoscută, guvernele națiunilor civilizate au căutat a regula prin legi bine combinate aceste rechisițiuni ce se impun locuitorilor de imperiosele necesități ale resbelului, garantându-se astfel drepturile fie căruia.

Basat pe aceste considerațiuni, ministrul de resbel, din timp, a prezentat Corporilor Legiuitoare proiectul de lege relativ la rechisițiunile militare, d'ora care, p'ne în prezent, rămânând ne votat pe birourile Adunării deputațiilor.

Sub-semnatul basat și pe autorizațiunea

dată de co siliul de miniștri prin jurnalul încheiat în ședința de la 5 Aprilie 1877, are onore a ruga pe Măria Vóstră să bine voescă a decreta, sub formă de regulament, dispozițiunile copriuse în alăturatul proiect de decret, relativ la rechisițiunile militare.

Sunt, cu cel mai profund respect,

Prea Înălțate Dómne,

Al Măriei Vóstre,

Prea plecat și supus servitor,

Ministrul secretar de Stat la departamentul de resbel,

General de brigadă, Cernat.

No. 3.286.

1877, Aprilie 6.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de faciă și viitor, sănătate;

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, sub No. 3.292;

Vedând jurnalul consiliului de miniștri, cu No. 3, din 5 Aprilie 1877,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Armata permanentă și cea teritorială cu rezervele lor este mobilisată.

Art. II. Milițiile dupe trebuința ce se va simți vor fi organizate în corporii active, spre a lua parte la această mobilizare.

Art. III. Gardele orășenesci sunt chemate pe timpul concentrării trupelor să facă serviciurile prevădute prin lege.

Art. IV. Un decret special va determina compunerea unităților tactice precum și comandamentele lor.

Art. V. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 6 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministrul secretar de Stat la departamentul de resbel,

General de brigadă, Cernat. No. 787

Raportul D-lui ministru de resbel către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dómne,

În împrejurările de faciă urmând ca diferitele elemente ale puterii armate să fie mobilizate și alcătuite în corporii active, am onorul a ruga pe Măria Vóstră să bine voiască a sub-semna alăturatul proiect de decret care coprinde măsurile generale asupra mobilizării, care măsură s'a adoptat

și de consiliul de miniștri prin jurnalul său No. 3, din 5 Aprilie 1877.

Afară de acesta în curând voi avea onorul a supune la aprobarea Măriei Văștre un alt proiect de decret relativ la constituirea diferitelor corpuri și a comandamentelor lor.

Sunt, cu cel mai profund respect,
Prea Înălțate Dămine,
Al Măriei Văștre,
Prea plecat și supus servitor,
Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,
General de brigadă, Cernat.
No. 3.292. 1877, Aprilie 6.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice, No. 3,165,

Am decretat și decretăm :

Art. I. D. Anton Boruzescu, actual revisor școlar al județelor Tutova și Tecuci, se permută la județul Oltul și Teleorman, în locul D-lui I. P. Eliade, demisionat.

Art. II. D. C. Bobeică, fost revisor școlar la Suceva, se numește revisor școlar la județele Tutova și Tecuci, în locul D-lui Boruzescu, permutat.

Art. III. Ministru nostru secretar de Stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 6 Aprilie 1877. CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul cultelor
și instrucțiunii publice,

G. Chița.

No. 761.

MINISTERUL DE INTERNE.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de interne, sub No. 6,851;

În baza art. 71 din legea comunală,

Am decretat și decretăm :

Art. I. Consiliul comunei rurale Tecuci, din județul Teleorman, se dizolvă pentru motivele arătate în sus citatul raport.

Art. II. Ministru nostru secretar de Stat la departamentul de interne este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 2 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de interne,

I. C. Brătianu.

No. 736.

Raportul D-lui ministru de interne către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dămine,

Din raportul sub No. 3,236, că am primit de la prefectul județului Teleorman, vedând că alegerea consiliului comunei rurale Tecuci, s'a constatat pe tărâm juridic falsificată de către biroul alegătorilor contra cărora s'a și deschis deja acțiune publică, și pentru că un asemenea consiliu ales prin așa mod, nu poate fi adevărată expresiune a comunei, vin cu profund respect a Vă ruga, Prea Înălțate Dămine, ca pe baza art. 71 din legea comunală, să bine voiti a încuviința dizolvarea aceluși consiliu, și a semna anexatul proiect de decret.

Sunt, cu cel mai profund respect,
Prea Înălțate Dămine,

Al Măriei Văștre,

Prea plecat și supus servitor,
Ministru secretar de Stat
la departamentul de interne,
I. C. Brătianu.

No. 6,851.

1877, Aprilie 1.

Prin înaltul decret cu No. 737, de la 2 Aprilie 1877, după propunerea făcută prin raport de D. ministru secretar de Stat la departamentul de interne, și pe baza art. 82 din legea comunală, D. Grigore Cojocaru s'a numit în funcțiunea de primar al comunei urbane Chilia, din județul Ismail, în locul D-lui Zaharia Aculaiu, demisionat.

Prin înaltul decret domnesc cu No. 746, de la 2 Aprilie 1877, după propunerea făcută prin raport de același D. ministru, D. Petre Protopopescu s'a numit director al arestului județu-

lui Mehedinți, în locul D-lui Const. Ziculescu, destituit

Prin decret domnesc cu No. 732, din 2 Aprilie 1877, după propunerea făcută prin raport de același D. ministru, sunt numiți în calitate de revisori pentru privegherea moșiilor și pădurilor eforiei spitalelor civile, următoarele persoane :

D. George Niculescu, pentru districtul Prahova.

D. V. Begenau, pentru Sinaia.

D. Nicolae Ghenescu, pentru districtul Ilfov.

D. Teodor Trifonescu, pentru districtele Buscău, Brăila și Râmnicu-Sărat.

D. Constantin Teodorescu, pentru districtele Argeș și Vâlcea.

D. Ion Antonescu, pentru districtele Dâmbovița și Vlașca.

Aceste numiri se vor considera cu începere de la 1 Ianuarie expirat, cu retribuițiunea prevădută prin budget.

MINISTERUL FINANTELOR.

CAROL I.

Prin gracia lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Având în vedere legea din 16 și 18 Martie 1877, prin care se stabilește un nou stat al personalului birourilor de vamă cu facultatea pentru guvern d'a modifica acel stat, după trebuință, în limitele sumelor fixate printr'ensul pentru retribuițiuni;

Având în vedere art. 43 al legii generale a vămilor;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul finanelor,

Am decretat și decretăm :

Art. 1. Sunt menținuți în posturile de șefi-perceptor pe care le ocupă azi :

D. Ion Crușescu, la biroul de vamă Galați.

D. Dimitrie Constantinescu, la biroul de vamă Brăila.

D. Panaiot Frangopulo, la biroul de vamă Iași.

D. Constantin Cozoni, la biroul de vamă Suceva-Ițcani.

D. Grigore Ionescu, la biroul de vamă Ismail.

D. căpitan Constantin Păltineanu, la biroul de vamă Giurgiu.

D. Ión Mărculescu, la biroul de vamă Turnu-Severin.

D. George Nicolau, la biroul de vamă Predel.

D. locotenent Barbu Bolintinenu, la biroul de vamă Craiova.

D. Grigore Trandafirescu, la biroul de vamă Ploesci.

D. George Stoicescu, la biroul de vamă Oltenița.

D. Fotaki Falon, la biroul de vamă Turnu-Măgurele.

D. Mihail Vlangali, la biroul de vamă Rîul-Yadulu.

D. George Cozoni, la biroul de vamă Oituz.

D. Constantin Michăilescu, la biroul de vamă Tatar-Bunar.

D. Alexandru Cantoniari, la biroul de vamă Tabacu-Cubei.

D. Christodor Bădulescu, la biroul de vamă Călărași.

D. George Lăpușneanu, la biroul de vamă Zimnicea.

D. Anastasie Curti, la biroul de vamă Bechet.

D. Eftimie Dimitrescu, la biroul de vamă Chilia.

D. Nicolae Iliescu, la biroul de vamă Gura-Prutului.

D. Michail Vasilescu, la biroul de vamă Calafat.

D. Constantin Crudu, la biroul de vamă Mihăileni.

D. George Niculescu, la biroul de vamă Cornu-Lucei.

D. Ión Brăescu, la biroul de vamă Marmonița.

D. George Hagiolu, la biroul de vamă Ungheni.

D. Ión Uroșescu, la biroul de vamă Gura-Ialomița.

D. Nicolae Andrițeanu, la biroul de vamă Giuyala.

D. Stan Enescu, la biroul de vamă Verciorova.

D. Grigore Vișan, la biroul de vamă Reni.

D. Ión Berteș, la biroul de vamă Scopeni.

D. Constantin Lupascu, la biroul de vamă Vêlcov.

D. Nicolae Prijbenu, la biroul de vamă Corabia.

D. Stefan Gerian, la biroul de vamă Comrat.

D. Grigore Schiler, la biroul de vamă Buliga.

D. George Nicoră, la biroul de vamă Pietroșița.

D. Nicolae Manolescu, la biroul de vamă Bratocea.

D. George Davidescu, la biroul de vamă Bîsca-Rosili.

D. Ión Ionescu, la biroul de vamă Dorna.

D. Teodor Ștefănescu, la biroul de vamă Prisăcani.

D. Dimitrie Manu, la biroul de vamă Comănesci.

D. Nicolae Dudescu, la biroul de vamă Rădauți.

Art. 2. D. Barbu Constantinescu, actualmente șef perceptor la biroul de vamă Gruia, care se desființează, trece în aceeași calitate la biroul de vamă Cetatea, creat din nou.

Art. 3. Sunt numiți șefi perceptori: D. Dimitrie Culoșu, la biroul de vamă București în locul vacant.

Art. 4. Sunt menținuți în posturile de controlori pe cari le ocupă adî:

D-nii Dimitrie Verescu și Constantin Savianu, la biroul de vamă București.

D. Constantin Cămărășescu, la biroul de vamă Brăila, și

D. Alexandru Teodori, la biroul de vamă Suceava-Ițcani.

Art. 5. D. George Christofor, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Iași, este numit controlor la același birou.

Art. 6. D. Dimitrie Radovică este numit controlor la biroul de vamă Galați.

Art. 7. Sunt menținuți în posturile de verificatori-taxatori pe cari le ocupă adî:

D-nii Eliodor Puricescu, Costache Pannaiot, Ión Ghenovică și Vasile Marinescu la biroul de vamă București.

D. Ión Stamati și Lazăr Lazarovică, la biroul de vamă Galați.

D. George Teohari și Nicolae Constantinescu, la biroul de vamă Brăila.

D. George Petrini, la biroul de vamă Iași.

D. Ión Gusti, la biroul de vamă Suceava-Ițcani.

D. Constantin Ionescu, la biroul de vamă Ismail.

D. Dimitrie Mihăescu, la biroul de vamă Turnu-Severin.

D. Dimitrie Ioachim, la biroul de vamă Predeal.

D. Vasile Diamandescu, la biroul de vamă Craiova.

D. Petru Măldărescu, la biroul de vamă Turnul-Măgurele.

Art. 8. Sunt numiți în posturile de verificatori-taxatori la biroul de vamă București: D. George Tănăsescu, fost cap de birou în administrația centrală a finanelor.

La biroul de vamă Suceava-Ițcani

D. Ión Marcovică, vechiul funcționar în serviciul exterior al vămilor.

La biroul de vamă Giurgiu, D. Nicolae Candiano, actualmente impiegat de cancelarie la biroul de vamă București.

La biroul de vamă Ploesci, D. Nicolae Nicolescu, fost revisor în serviciul exterior al vămilor.

Art. 9. Sunt menținuți în posturile de revisori clasa I:

D. Vasile Herișescu, la biroul de vamă București.

D. George Morfu, la biroul de vamă Galați.

D. Alexandru Grigorescu, la biroul de vamă Brăila.

D. Petru Raicu, la biroul de vamă Iași.

D. George Kerenbach, la biroul de vamă Suceava-Ițcani.

Art. 10. Sunt puși în disponibilitate:

D. Teodor Zahariadi, actualmente controlor la biroul de vamă Galați.

D. Ștefan Hagi Dumitru, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă București.

D. Ștefan Ioanovică, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Suceava-Ițcani.

D. Alexandru Slăniceanu, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Giurgiu.

D. Ión Curti, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Turnu-Severin.

D. Dimitrie Christu, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Ploesci.

D. Sotir Ștefănescu, actualmente revisor la biroul de vamă București.

Art. 11. Mutările, numirile din nou și punerile în disponibilitate se vor considera ca făcute pe ziua de 1 Aprilie 1877.

Art. 12 și cel din urmă. Ministru Nostru secretar de Stat la departamentul de finance este însărcinat cu executarea decretului de față.

Dat în București, la 31 Martie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat ad-interim la departamentul finanelor,

I. C. Brătlanu.

No. 711.

Prin înaltul decret cu No. 695, din 26 Martie 1877, după propunerea făcută de D. ministru secretar de Stat la departamentul de finance, prin ra-

portul No. 7,294³, D. Alexandru Criveț este numit în postul de casier general al districtului Neamțu, în locul D-lui Pavel P. Pavlu, demisionat.

Decisuni.

Ministru secretar de Stat la departamentul finanelor,

Având în vedere legea din 16 și 18 Martie 1877, prin care se stabilește un nou stat al personalului biurilor de vamă cu facultatea pentru guvern d'a modifica acel stat după trebuință în limitele sumelor fixate prin trântul pentru retribuțiunii;

În virtutea art. 43 al legii generale a vămilor,

Decide:

Art. I. Sunt numiți în serviciul biurilor de vamă:

a). În posturile de verificator taxatori clasa III:

D-nii Constantin Penu, la biurul Tatar-Bunar și Mihail Adamiadi, la biurul Calafat.

b). În posturile de revisori clasa II:

D-nii Nicolae Sculi și Vasile Ión, la biurul Galați.

D-nii George Tufescu și George I. Mateescu, la biurul Brăila.

D-nii Ión Armășescu și Iosef Onofrei, la biurul Sucéva Itzcani.

D. Nicolae Emanuel, la biurul Ismail.
D-nii Anastase Marinescu și Dimitrie Cezian, la biurul Giurgiu.

D. Alexandru Marinescu, la biurul Turnu-Severin.

D-nii Nicolae Sion și Constantin Teodorescu, la biurul Predel.

D. Teodor Vasilescu, la biurul Oltenița, și

D. Stefan Tabacu, la biurul Turnu-Măgurele.

c). În posturile de impiegați de cancelarie clasa I:

D-nii George Paleologu și George Simonidi, la biurul București.

D-nii Dimitrie Penescu, Ilie Ionescu și Constantin Cracovenu, la biurul Galați.

D-nii Tânăsachi Georgescu și P. Apostolescu, la biurul Brăila.

D. Lascar Oprinșan, la biurul Iași.

D-nii George Clucevici, Neutar Curti și Alexandru Vasilescu, la biurul Sucéva-Itzcani.

D. Vasile Algiu, la biurul Ismail.

D. Petru Teodorescu, la biurul Giurgiu.

D. Anghel Georgescu, la biurul Predel.

d). În posturile de impiegați de cancelarie clasa II:

D-nii Constantin Popovici, George Arion și Dimitrie Popescu, la biurul București.

D-nii Constantin Poșornea, Climent

Constantinescu și Christache Ionescu, la biurul Galați.

D-nii Mihail Georgescu și Vasile Papsolu, la biurul Brăila.

D-nii Constantin Predescu și George Atanasiu, la biurul Sucéva-Itzcani.

D. Mihail Dimitrescu, la biurul Ismail.

D. Radu Ionescu, la biurul Giurgiu.

D. Constantin Ștefănescu, la biurul Turnu-Severin.

D. Nicolae Pană, la biurul Craiova.

D. George Ionescu, la biurul Rîu-Vadului.

D. Adam Vasile, la biurul Oituzu.

D. Dimitrie Ștefănescu, la biurul Tabacu-Cubei.

e). În posturile de impiegați de cancelarie clasa III:

D-nii I. Moisescu, G. Prijbenu, D. Grigorescu și I. Racovenu, la biurul București.

D-nii Dimitrie Bădulescu, N. Ionescu, D. Eliad, G. Culoglu, I. Dimitrescu, N. Ionescu, C. Mitescu, M. Țiulescu, A. Zaharia și C. Ionescu, la biurul Galați.

D-nii Stefan Dobrescu, D. Bolintinu, Toma Ión, I. Berindei, G. Sachelare și Petru Nicolescu, la biurul Brăila.

D-nii Vasile Georgiu și Constantin Butnaru, la biurul Iași.

D-nii Ión F. Popescu și M. Popovici, la biurul Ismail.

D-nii Constantin P. Mihăescu și Ión Țigănescu, la biurul Giurgiu.

D. N. Zamfirescu, la biurul Turnu-Severin.

D-nii Toma Petrescu și Mihail Băldănescu, la biurul Predel.

D. Ghiță Popescu, la biurul Craiova.

D. Ión Ionescu, la biurul Ploesti.

D-nii Alexandru Coulouvin și Toma E. Georgescu, la biurul Oltenița.

D-nii George Udrénu și George Rădulescu, la biurul Turnu-Măgurele

D-nii Alexandru Arnăuțescu și Ión Paisescu, la biurul Rîu-Vadului.

D. Ión Marinescu, la biurul Oituzu.

D-nii Constantin Dimitrescu, Al. Burtu, Ión Căpraru și Nicolae Ión, la biurul Tatar-Bunar.

D. Mihail Popescu, la biurul Tabacu-Cubei.

D. N. G. Tătăranu, la biurul Călărași.

D. Ión Moisescu, la biurul Bechetu.

D. Dimitrie Georgiu, la biurul Chilia.

D. Dimitrie Ghercioiu, la biurul Calafat.

D. G. Petrovici, la biurul Mihăileni.

D. Dim. Alexandrescu, la biurul Cornu-Luncii.

D. Ión Manoliu, la biurul Mamornița.

D. Nicolae Bancovici, la biurul Ungăni.

D. Vasile Nicolescu, la biurul Guralomitei.

D-nii Nicolae Răgădunescu și G. Arbolu, la biurul Giuvala,

D. Stelian Stoianescu, la biurul Vărciorova.

D. Ión Rădulescu, la biurul Reni.

D. Vasile Constantinescu, la biurul Scoposeni.

D. Ión Stratulat, la biurul Vâlcevo.

D. Ión Greculescu, la biurul Corabia.

D. George Dimitrescu, la biurul Cetatea.

D-nii Zaharia Teodorescu și George Mola, la biurul Comrad.

D. Iosef Bizantie, la biurul Buliga.

D. Nicolae Vlădescu, la biurul Brațtocea.

D. Gavril Rotopan, la biurul Dorna.

D. Constantin Vasilescu, la biurul Prișcani.

D-nii Constantin Coștișan și Grigore Vodăna, la biurul Comănesci.

D. Dim. V. Bălănescu, la biurul Rădăuți.

f). În posturile de magazineri clasa I:

D. G. V. Teodorescu, la biurul București.

D. Dim. Muntenescu, la biurul Galați.

D. C. N. Filoti, la biurul Brăila.

D. Dim. Bițu, la biurul Sucéva-Itzcani.

g). În posturile de magazineri clasa II:

D. I. Constantinescu, la biurul Galați.

— Dim. Ionașeu, la biurul Iași.

— C. Delescu, la biurul Ismail.

— Petru Ștefănescu, la biurul Giurgiu.

— Ión Cerbulescu, la biurul Turnu-Severin.

D. Ión Bezenu, la biurul Predel.

— George Dimitrescu, la biurul Craiova.

D. Nicolae Sachelarie, la biurul Ploesti.

D. Mihail Petrescu, la biurul Vărciorova.

Art. II. Rămân în disponibilitate:

D. Scarlat Baitler, actualmente revisor clasa II la biurul de vamă Craiova.

D. Teodor Protopopescu, actualmente impiecat de cancelarie clasa I, la biurul de vamă Brăila.

D. Teodor Maiorescu, actualmente impiecat de cancelarie clasa II, la biurul de vamă București.

D. Al. Balaban, actualmente impiecat de cancelarie clasa III, la biurul de vamă Galați.

D. Al. Echeliu, actualmente impiecat de cancelarie clasa III, la biurul de vamă Sucéva-Itzcani.

D. M. Zamfirescu, actualmente impiecat de cancelarie clasa III, la biurul de vamă Călărași.

D. G. Dabija, actualmente impiecat de cancelarie cl. IV, la biurul de vamă Iași.

D-nii I. Popescu și I. Dobrescu, actualmente impiegați de cancelarie clasa IV, la biurul de vamă Giurgiu.

D. Dimitrie Secelenu actualmente impiecat de cancelarie clasa IV, la biurul de vamă Turnu-Severin,

D-nii T. Sterescu și I. C. Anghelescu, actualmente impiegați de cancelarie clasa IV, la biroul de vamă Calărași.

D. George Nicolescu, actualmente impiegat de cancelarie clasa IV, la biroul de vamă Rîu-Vadului.

D. Nicolae Șerbănescu, actualmente impiegat de cancelarie clasa IV, la biroul de vamă Ismail.

D-nii Dim. Vulpénu și I. Bozianu, actualmente magazineri clasa II, la biroul de vamă București.

D. N. Falon, actualmente magaziner clasa II, la biroul de vamă Turnu-Severin.

Art. III. D. director general al vămilor și contribuțiilor indirecte este însărcinat cu executarea dispozițiilor încheerii de față, care vor intra în vigoare la 1 Aprilie 1877.

Făcută în București, la 31 Martie 1877.

Ministru finanelor, I. C. Brătianu.

No. 7,466. 1877, Martie 31.

Ministru secretar de Stat la departamentul finanelor,

Având în vedere art. 15 al legii monopolului vînderei tutunurilor și art. 102 din regulamentul de aplicațiune al acestei legi;

Având în vedere recomandățiunea făcută de regie, prin scrisoarea cu No. 7,045, 7,318 și 7,462,

Decide:

Art. 1. Sunt confirmați debitanți, pentru a exercita vînderea de tutunuri, următoarele persoane:

D. D. Petrescu, revisor pentru tutunuri în județul Romanai.

D. Ion I. Ungureanu, guard pentru tutunuri, în județul Teleorman.

D. Teodor Sârbu, guard pentru tutunuri, în județul Telorman.

D. Ilie Brâncoveanu, guard pentru tutunuri, în județul Teleorman.

Art. 2. Comisiunea prevădută la art. 102 alin. 3 din regulamentul de aplicațiune al legii monopolului tutunurilor se va libera fiecărei persoane, pentru a putea exercita funcțiunea ce îi este încredințată.

Art. 3. Decisiunea de față se va comunica regiei monopolului tutunurilor și se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. 4 și cel din urmă. Directorul contribuțiilor indirecte va îngriji de execuțiunea decisiunii de față.

Dată în București la 1 Aprilie, 1877.

p. Ministru finanelor, G. Cantacuzino.
No. 8015.

Ministru secretar de Stat la departamentul finanelor,

Având în vedere art. 15 al legii monopolului vînderei tutunurilor și art. 78 și 80 din regulamentul de aplicațiune al acestei legi;

Având în vedere recomandățiunea făcută

de regie, prin scrisorile ei No. 7,527 și 7,596,

Decide:

Art. 1. Sunt confirmați debitanți, pentru a exercita vînderea de tutunuri, următoarele persoane:

D. Ion Preotu Radu, în orașul Busău.

D. Anastasie V. Rigani, în comuna Lărgul, plasa Câmpu, județul Busău.

D. Iamandi Ioniță, în comuna Zilistéanca, plaiul Slănic, județul Busău.

D. Răducanu Dinu, în orașul Busău.

D. Mihaï Para, în comuna Stingăcióia, plasa Motru-de-Jos, județul Mehedinți.

D. Tudor Bălăcônu, în comuna Valea-Rea, plasa Motru-de-Jos, județul Mehedinți.

D. Simion Iancovici, în comuna Socolesci, plasa Motru-de-Jos, județul Mehedinți.

D. Tănăsache Nicolescu, în comuna Stihăia, plasa Motru-de-Jos, județul Mehedinți.

D. Dimitrie Gogan, în comuna Baia-de-Aramă, plaiul Cloșani, județul Mehedinți.

Art. 2. Brevetul prevădută la art. 80, al. 2 din regulamentul de aplicațiune al legii monopolului tutunurilor, se va libera fiecărei persoane, pentru a îi servi de titlu doveditor al calității de debitan.

Art. 3. Decisiunea de față se va comunica regiei monopolului tutunurilor și se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. 4 și cel din urmă. Directorul general al vămilor și contribuțiilor indirecte va îngriji de execuțiunea decisiunii de față.

Făcută în București, la 4 Aprilie 1877.

p. Ministru finanelor, G. Cantacuzino.

Directorul general al vămilor și contribuțiilor indirecte, St. D. Fetescu.

No. 8,330.

PARTEA NEOFICIALE.

București, 7 Aprilie 1877.

DE PEȘI TELEGRAFICE.

(Serviciul privat al Monitorului)

Constantinopoli, 18 Aprilie. — Declarațiunea de rebel din partea Rusiei este așteptată mâine.

Paris, 18 Aprilie. — Nicî uă convorbire nu are loc actualmente între cabinetele europene. Se speră că rebelul va rămâne localizat și că puterile, la cea d'ântéiu ocaziune favorabilă, vor sili pe beligeranți a se opri.

Paris, 18 Aprilie. — Numirea D-lui Calimac Catargi ca agent al României la Paris a produs un escelent efect; ea a fost primită foarte favorabil în cercurile diplomatice. D. Catargi a dat vizită astăzi D-lui Duce Décazes, ministrul afacerilor străine.

Constantinopoli, 18 Aprilie, 7 ore 13 minute séra. — Ambasada rusescă așteaptă instrucțiunii definitive prin scrisori din partea guvernului său.

Noul ambasador britanic, D. Layard, este așteptat mâine séra.

Cerculă sgomotul despre uă luptă între Muntenegreni și Turci în împrejurul cetății Niksicî.

Roma 19 Aprilie. — D. Depretis declară comisiunii budgetare că nu va modifica proiectul său financiar cu tóia noua fasă în care a intrat cestiunea Orientului și pe care guvernul o prevăduse. Speră că rebelul va fi localizat. Déră în cas când Rusia ar merge asupra Constantinopolului, situațiunea ar putea atunci să amenințe de a deveni mai gravă și de a lua, în urma unor noui complicațiuni, proporțiuni mai însemnate.

(Havas)

BULETIN ESTERIOR.

Rebelul nu s'a declarat încă între Rusia și Turcia; însărcinatul de afaceri al Rusiei n'a părăsit încă Constantinopoli, însă informațiunile ce primim nu lasă cea mai mică îndoelă asupra isbucnirii lui. Am anunțat în numărul de ieri că ambasadorul otoman, într'o conversațiune ce a avut cu lordul Derby, a mers pêne a dice că singurul mijloc de a asigura încă pacea ar fi retragerea protocolului de către puteri. Șeful Foreign-Oficiului ar fi răspuns, că în acest cas ori ce discuțiune devine inutilă și că nu vede ce demarșe ar putea face încă guvernele europene pentru a preveni rebelul.

Trebue ôre a conchide, dice *Independința Belgică*, din acéstă replică că puterile saū cel puțin Englitera nu vor mai încerca nimic pentru a împedica, în ultima oră, exploziunea unei lupte ale cărei rele sunt incalculabile? Ar fi temerar de a o afirma, și de acéstă cracă se agață speranțele supreme ale amicilor păcei. Ei credū, și în acest punct scirile din St. Petersburg le dă dreptate, că Rusia nu va adresa ultimatum Turciei înainte de a supune resoluțiunile sale Europei și că acésta va putea atunci să încerce uă ultimă mijlocire prevădută de tratatul din Paris. Se vede însă, continuă numita fôie, cât sunt de slabe șansele păcei. De sigur nu Cabinetul

din Petersburg va fi acela care va consimți a retrage protocolul. Totă atențiunea sa nu este fixată în acest moment de cât asupra mijloacelor de a atinge pe Turcia, aruncând asupra ei responsabilitatea situațiunei.

Limbajul ținut de *Golos și Journal de Saint-Petersbourg* arată această într'un mod neted.

Déca, cu toate silințele diplomației, lupta se va începe, să sperăm cel puțin că va rămâne localizată ca în 1828—29. Atunci asemenea, adăogă *Independința Belgică*, sub ministerul Canning, Englitera ale cărei interese politice erau ținute în eșec prin măcelurile comise de Turci în Grecia, după ce a primit cu Rusia uă acțiune diplomatică comună, lăsă pe această putere a se aventura singură pe terenul operațiunilor militare și nu interveni pentru restabilirea păcei de cât atunci când forțele sleite ale lui Diebitsch ajunseseră la Andrianopoli. Curentul popular care, în Englitera, a dictat conduita ținută la Constantinopoli de către lordul Salisbury va fi de astă dată și mai tare. Englitera pôte lăsa pe Rusia să pedepsască pe Turcia, însă nu va admite nici uă dată ca Rusia să se stabilească la Constantinopoli sau numai să se aproprie.

National Zeitung publică un articol a cărei concluziune este această:

Rusia n'a avut nici uă dată uă armată așa gata a se bate ca astăzi. Cu totă lipsa de bani, ea dispune de mai multe resurse de cât a avut ver-uă dată pentru a aprovisiona armata cu tot ce i ar putea mări puterea sa. Și n'a cruțat nimic sub acest raport. Campania care se aproprie cere pregătiri cu mult mai considerabile de cât déca ar fi vorba de a face uă campanie în Franța. Ajungî într'uă țără a cărei populațiune nu este bogată, care este deja, în parte, devastată și care nu va oferi de cât prea puține resurse unei armate străine. Déca Rușii reușesc a trece Dunărea, vor avea înaintea lor nu numai un solid quadrilater de fortărețe, dără și uă țără goală, aridă și desolată, fără căi de comunicațiune și resurse. Vor trebui dără să aducă cu ei toate aprovisionamentele, toate furagele necesare,

ceea ce va cere un material de tren gigantic. Să adăogăm că situațiunea financiară a Turciei nu permite a se prevedea un rebel de lungă durată.

Situațiunea politică a Europei, pe d'altă parte, consilie de a scurta rebelul cât se va putea. Fasa care se deschide pentru Rusia este cu totul gravă. În orî ce cas, este dificil de a spune pentru care din două adversari cari au să se măsore pe țermii Dunărei, situațiunea se presintă sub aspectul cel mai critic.

SENATUL

SESIUNEA ORDINARĂ

Ședința de la 9 Februarie, 1877.

Președinția D-lui vice-președinte *Ioan Ghica*, asistat de D-nu secretar *Bellu Stefan*.

Ședința se deschide la 2 1/2 ore după amăzi.

Prezenți 38 D-ni senatori.

Nu răspundă la apelul nominal 32 D-ni senatori, și anume:

Bolnavi :

Prea S. Sa Mitropolitul Primat, D-nii *Catargiu Lascar*, *Gridov N.*, *Matăsaru T.*, *Pleșoianu St.*, *Păcleanu N.*, *Roseti Tețeanu*, *Vlaicu N.*

In congediū :

D-nii *Cobălcescu Gr.*, *Dimitriu G.*, *Lerescu Isaia*, *Moseu Tache*, *Orlenu G.*

Nemotivați :

Prea S. S. metropolitul *Moldovei și Sucevei*, Prea S. S. episcopul de *Râmnic*, Prea S. S. episcopul de *Roman*, Prea S. Sa episcopul *Dunărei-de-Jos*, D-nii *Apostoleanu G.*, *Boboicenu I.*, *Bosiann C.*, *Cantacuzin G.*, *Deșliu I.*, *Enescu G.*, *Giani Al.*, *Golescu Al.*, *Greceanu Al. (Dr.)*, *Hermesiu Iorgu*, *Isvoranu M.*, *Racotă Hariton*, *Roseti N.*, *Bălănescu*, *Șeicaru V.*, *Teohari Ahil.*

D. vice-președinte, Ión Ghica. Rog pe D-nii senatori să vină în sala ședințelor, pentru că am să le supun uă afacere de biuroū.

D-le *Leca*, bine-voiți a vă ocupa locul la biuroū.

D. G. Leca. D-le președinte nu pot.....

D. vice-președinte. Nu veniți ?

D-le *Cămărășescu*, ocupați-vă locul la biuroū.

D. N. Cămărășescu. D-le președinte, ea să vin la biuroū, după ce s'a dat un vot, după ce s'a ăis că Senatul respingend de-

misiunea D-lui *Cogălniceanu*, acesta va fi desăprobarea mea; eu aș dori să cunosc mai întâi, în ce sunt greș t, și mai cu seamă astăzi, nu pot lua parte la biuroū.

D. vice-președinte. D-lor senatori, etă situațiunea biuroului; numai D. St. *Belu* ia parte la lucrările biuroului și astăzi după insistența mea ca să citescă apelul nominal, și D. *Rășcanu*, acum numai este nici D-lui. *D. Leca* și *D. Cămărășescu* nu vin, acesta este un ce care nu mă privește; dără vă rog să decideți ce este de făcut, pentru că biuroul nu pôte lucra fără secretari.....

D. Lungeanu. Vă aduceți aminte, onor. D-ni senatori, că chiar ieri am adus împrejurarea această înaintea D-vostre, și v'am rugat să bine-voiți a proceda la alegerea a două secretari, pe care veți bine-voi a găsi de cuviință, și motivele mele, nu au fost de cât acelea care le declară chiar D-lor, pentru că noi în urma votului dat, am considerat că D-nii senatori *Cămărășescu* și *Leca*, sunt demisionați, tocmai ceea ce am avut onorea a vă spune ei, se întărește și mai mult astăzi, căci după invitarea făcută, nici unul din D-lor nu vor să participe la biuroū, ceea ce probă că și D-lor sunt de aceeași idee, că adică se recunosc ca demisionați. Pentru aceste cuvinte dără, bine-voiți a considera că D-lor sunt demisionați, și aduceți aminte că onor. D. *Leca* și a dat demisiunea în scris, și când s'a citit de la biuroū, D. *Cămărășescu* a ăis că și dă și D-sa demisiunea. Astăzi dără, în urma invitației făcută d'a veni la biuroū în urma incidentului de ieri déca D-lor refuză, recunosc că sunt demisionați; prin urmare, vă rog să bine-voiți a i considera și D-vostre demisionați, și noi să completăm biuroul cu secretari, pentru că repet, nu cred că D-lor în urma aceluși vot pot să ăică altfel de cât ca sunt demisionați, ast-fel cum a înțeles Senatul întreg. Déca vă aduceți aminte că cestiunea a rămas ieri cam încurcată puțin, această însă nu s'ar putea lua de temei, căci chiar D. *Leca* a ăis că nu pôte arăta cuvintele pentru care și a dat demisiunea, de cât când se vor publica procesele-verbale. Acum a dona ăi după această împrejurare rădicându-se din nou incident, după demisiunea D-lui *Cogălniceanu* s'a pus cestiunea că déca Senatul acceptă demisiunea D-lui *Cogălniceanu*, D-lor rămân secretari, la din contra, déca Senatul respinge demisiunea D-lui *Cogălniceanu*, atunci este uă probă și mai evidentă că D-lor sunt demisionați. Pentru aceste motive rog pe onor. Senat să procedă la alegerea a altor două D-ni secretari.

D. vice-președinte. În contra faptelor împlinite nu pôte să vină cineva să ăică: că lucrurile s'au petrecut în cutare sau cutare mod. Am avut onore să spun D-lui *Lungenu* și ieri, cum s'a petrecut lucrurile; nici D. *Leca* nici D. *Cămărășescu* nu sunt

demisionați; însă este un fapt învederat că de atunci, mi se pare de 8 zile, nici D. Leca, nici D. Cămărășescu nu dau concursul D-lor biuroului și astfel suferă serviciul. Dacă ar fi fost demisiunea D-lui Leca n'aș fi pus cestiunea cum am pus-o, v'aș fi chemat să procedați la votarea a două secretari în locul D-lui Cămărășescu și Leca. De aceea D-lor supun cestiunea la aprecierea D-văstră, ca, sau să invitați pe D-nii secretari să vină la biuro, sau dacă nu vor să vie, atunci orî demisionați, orî nedemisionați nu vor să mai lucreze și urmésă ca D-văstră să numiți alți secretari.

D. N. Băcovénu. D-lor, cred că Senatul de o cam dată s'a pronunțat în această cestiune și nu mai pôte lua inițiativa acestei împrejurări de cât numai atunci când D-nii Leca și Cămărășescu care sunt în cestiune vor spune D-lor ceea ce voesc. Onor. biuro, îi a chemat la împlinirea îndatoririlor D-lor. D. Cogălnicénu răspunde că nu pôte veni mai nainte ca Senatul să nu i dea nă satisfacțiune. Atunci, D-lor, spuneți ce vreți și Senatul va avisa.

D. N. Cămărășescu. D-lor senatori, nu sunt de idea D-lui Lungénu și dacă D-sa vorbind de opiniuni a dis că și eu împărțesc opinia D-séle, se înșelă. D-lor senatori, nu mă cred demisionat, căci nu am dat demisiunea de la biuro. Eu, D-lor, când am cetit demisia D-lui Leca am dis că nu uă dată ce D. Leca demisionésă de la biuro nu mai rămân nici eu acolo. În urmă cu respingerea demisiunii D-lui Cogălnicénu și după cum a pus D-sa cestiunea că neprimirea demisiunii D-séle are a fi desaprobară D-lui Leca și a mea, eu și mai mult nu mai am ce să caut la biuro. Acastă dreptate ne-a făcut onor. Senat ca să dea un vot....

D. vice-președinte. Nu sunteți în drept să judecați votul Senatului.

D. N. Cămărășescu. Nu judec, sunt de parte de acesta; Senatul în majoritatea din care eu nu am onóra să fac parte și a dat votul său, nu am să l judec eu, dic numai că: Senatul dând votul pentru respingerea demisii D-lui Cogălnicénu, eu am fost atins de cuvântul D-séle de desaprobară și 'mî pare că n'aș mai merita încrederea majorității onor. Senat ca să mai fac parte din biuro, și péné când nu mi se va da uă satisfacție, care nici n'o exiges nu mă mai ure la biuro, necunoscénd se fi făcut ceva rău declarând că n'aș vrea să rămân la biuro fără D. Leca.

D. Iorgu Radu. D-lor senatori, vedeți, dacă cestiunea să desnaturésă din ceea ce aș fost, unde ne găsim: vine onor. D. Leca și dice: demisionés din secretar, din cauză că D. Cogălnicénu a atacat Camera, vine D. Cogălnicénu, cum vă aduceți aminte, ca vechi parlamentar, ca unul ce a făcut mai multe regulamente, și vă spune, că nu este D-lui acela care va ataca un Corp. Ce mai dice D. Cogălnicénu? Eu mă

voi socoti demisionat când D. Leca va dovedi că am atacat Camera. Ce s'a petrecut în urmă? Insuși onor. D. Ion Ghica, care presida, a răspuns cum că D. Leca se găsește în eróra, că D. Cogălnicénu n'a atacat nici un Corp-Légiuitor; și prin urmare D. Cămărășescu atunci, nu știu din ce motiv, dérá și D-lui a demisionat, fiind că a demisionat și D. Leca. Liber D. Cămărășescu să demisionese, însă Senatul a voit să se încredințese decât D. Cogălnicénu a atacat Camera sau ba; ce s'a dovedit? S'a dovedit că D. Cogălnicénu n'a atacat Camera, și că D. Leca a căutat un motiv. D. Cogălnicénu, a dis orî să se dovedescă că din partea D-lui Leca a fost uă aserțiune fără temei, orî satisfacțiunea mea are să fie acesta că D-lui avut un scop al D-séle sau al D-lui Cămărășescu.

D. vice-președinte, Ion Ghica. N'a dis așa.

D. Iorgu Radu. Este evident că D. Cămărășescu ca și D. Leca sunt demisionați.

D. N. Cămărășescu. Cer cuvântul. Vă rog să faceți dreptate.

D. Iorgu Radu. Vrem să revenim asupra votului? D-lor sunt demisionați și de atunci ar fi trebuit să i înlocuim prin alți secretari, potrivit cu votul Senatului; căci s'a constatat că D. Cogălnicénu n'a atacat Camera și D. Leca a voit să provóce un conflict între președinte și D-lor care sunt demisionați.

D. Casimir. D-lor, nu voi urmări incidentele urmate în această cestiune, fiind că sunt cunoscute de toți D-vóstre ceea ce s'a urmat în privința demisiunelor D-lor secretari Leca și Cămărășescu. Aci nu este vorba de afecțiuni personale...

D. vice-președinte. V'aș ruga D-le Casimir să vă întrerup, de și nu suntem la comunicări, însă fiind că se presintă acum uă demisiune motivată a D-lui Cămărășescu, se 'mî dați voe să v'o citească...

D. Casimir. Nu puteți să 'mî luați cuvântul.

D. vice-președinte. Dacă încuviințésă onor. Senat ca să dau cunoștință de această demisiune bine, decât nu atunci sunt dator să las să continue discuțiunea. Pun la vot decât Senatul voesc să citească această demisie.

— Senatul încuviințésă.

D. vice-președinte dá citire următoarei adrese:

Domnule președinte,

Ca desaprobat de onor. Senat, după propunerea și cererea D-lui vice-președinte Cogălnicénu în calitate de secretar al Senatului.

Vă rog să primiți demisiunea mea din membru la comitetul vëndărei bunurilor Statului și la comitetul bonurilor rurale și domeniiale.

N. Cămărășescu.

Voci, Ce are aface una cu alta.

D. P. Casmir. Așa dérá, D-lor, dicem că nu este cestiunea de afecțiuni personale, căci de ar fi fost acesta, mă declar de mai înainte, că eu pe D. Leca l număr între amicii mei cei vechi și naș voi nici uă dată să i arét la ocaziune totă afecțiunea mea pentru persóna D-sale. Pe onor. D. Cămărășescu l cunosc de mai puțin timp. Cu tóte acestea decât n'aș putea tăgădui D-lui Leca amiciția mea personală în cestiuni politice, de majorități în Corpurile Legiuítóre socot că nu putem confesa afecțiunea noastră personală. De ce este cestiunea? D. vice-președinte Cogălnicénu ne spunea clar înaintea tuturilor; să știți D-lor, că primirea demisiunii mele din partea D-văstră este uă satisfacție pentru D-nii secretari Leca și Cămărășescu, érá respingerea demisiunii mele este uă desaprobară pentru D-lor. Acestea sunt cuvintele díse de D. Cogălnicénu (așa este). Senatul atunci mai în unanimitate a dat satisfacție D-lui Cogălnicénu; prin urmare cred D-lor secretari, că pentru D-văstră este destul răspuns despre ceea ce simte Senatul pentru D-văstră. În urma acestor fapte petrecute, eu declar categoric că numai aveți afecțiunea Senatului. De atunci s'a tot vorbit despre demisiunea D-văstră pe care n'o dați, însă nu mergeți deloc la biuro ca să vă ocupați cu atribuțiunile D-văstră și nici diceți că vă dați demisiunea. Ce mai acceptați? Voiți să vă róge Senatul? Eu cred că majoritățile din Corpurile Legiuítóre nu pôte să arate afecțiuni de cât persónelor din majoritate, ... mai cu semn în cestiune de biuro, de numiri și de nu știu ce. Este dérá clar, că decât D-văstră voiți să vă păstrați locurile când D. președinte v'a invitat să veniți la biuro, (și despre care noi am făcut abnegațiune decât veniați), negreșit că incidentul era închis. D. președinte în prudenta sa a bine-voit a vă invita în mai multe rânduri ca să ocupați locurile D-v., de și noi credeam că sunteți demisionați, D-văstră ați persistat a vă manține în un mutism neexplicabile. Ca să termin adare că D-văstră puteți și acum să ocupați locurile de secretari al biuroului, si Senatul cred că cu aceia-și abnegațiune va tăcea, cel puțin, 'mî permit a mă face interpretul simțimentelor Senatului rostindu-mă astfel. Érá de altmintrelea permiteți-mi expresiunea, mi se pare că părerea D-v. este greșită.

D. N. Cămărășescu. După D-văstră.

D. Panait Casmir. Negreșit că după mine.

D. N. Cămărășescu. Este parlamentar să ne atacăm....

D. P. Casmir. Este fórte parlamentar, și dic câte uă dată cuvinte mai tari.

D. Gheorghe Leca. Mai întâi voiți dice, că regret, că onor. D. Radu care este mult mai bétren de cât noi, și cu tóte acestea D-sa a venit și a înveninat cestiunea.

Mă mir asemenea de onor. D. Panait Casmir, care a șiis că este amicul meu....

D. Cămărășescu. Să te ferescă Dumnezeu de amici.

D. Gheorghe Leca. D-sa a avut aerul de a ne apăra blamându-ne. Este foarte generoasă majoritatea din care face parte D-sa, și nu voi mai veni la biuro.

Vă rog D-le președinte, a bine-voi a face a se curma discuțiunea, și a alege un alt secretar în locu'mi.

Nu voi a cerceta motivele pentru cari am primit acea apărare, nici a intra în aprecierea lor.

D. vice-președinte. D-lor, ați audit, D. Leca și dă demisiunea verbal; ce hotărâți D-văstră?

D. Menelas Gherman. Ni se pare că este uă hotărâre definitivă a onor. D. Leca; prin urmare Senatul nu pôte să respingă hotărârea D-séle....

D. G. Leca. Este irevocabilă.

Uă voce. Nu pôte să fie irevocabilă.

D. G. Leca. Va fi irevocabilă, nu ca aceea a D-lui Cogălnicenu.

D. președinte. Vă rog să nu atacați. Hotărârea D-văstră pôte să fie irevocabilă numai pentru D-văstră; Senatul însă este apreciatorul; prin urmare, nu pot să declar eu ca primită uă demisiune, pênă ce mai întâi Senatul nu o va primi.

D. Manolescu. Aș voi să dau uă deslușire.

D. vice-președinte. Nu este rîndul D-văstră; sunt alții înscriși înainte.

D. Manolescu. Pênă atunci se va închide discuțiunea și voi rămânea fără a da deslușirea.

D. vice-președinte. In ce privință.

D. Manolescu. In cestiune de regulament.

D. vice-președinte. S'a cerut închiderea discuțiunei. Eu nu pot de cât a o pune la vot. Dacă Senatul va voi să vă dea cuvântul, n'are de cât să respingă închiderea discuțiunei.

Pun la vot închiderea discuțiunei, cine este pentru să bine-voiască a rădica mâna. — S'a închis discuțiunea. —

D. Manolescu. Va să dieă eu am rămas ne deslușit acum! (Ilaritate).

D. vice-președinte. Pun acum la vot demisiunea D-lui Leca. Acei din D-ni senatori cari o primesc să bine-voiască a rădica mâna. Majoritate.

D. Cămărășescu are cuvântul.

D. N. Manolescu. Aud că se contestă votul.

D. vice-președinte. A! se contestă! voiți prin bile?

Voci. Da da!

D. președinte. Sunt cinci D-ni senatori cari cer votul prin bile? Sunt.

D-le Belu bine-voiți a ceti apelul nominal spre a se vota cu bile.

D-lor, cine primesce demisiunea D-lui Leca de secretar, va pune bilă albă la uruă

albă, cine uă respinge va pune bilă neagră la urnă neagră.

Resultatul votului.

| | |
|---------------------------|----|
| Votanți | 32 |
| Abținuți... | 2 |
| Bile albe pentru | 19 |
| Aile negre contra | 11 |

D. vice-președinte Senatul a primit demisiunea D-lui Leca de secretar al biuroului.

— D. Cămărășescu voesce să vină la biuro?

D. Cămărășescu. Vă rog să dați curs chârției mele.

D. vice-președinte. Chârția D-văstră este pentru altă cestiune.

D. Cămărășescu. D-le președinte nu am alta de spus de cât tot ceea ce am mai spus: cum că în urma votului cel creș desaprobat că s'a dat de Senat nu mai pot veni la biuro fiind-că nu mă cunosc întru nimic greșit.

D. vice-președinte. Senatul a dat un vot pur și simplu pentru primirea dimensiunei D-lui Leca.

D. Cămărășescu. Dați-mi voe a vorbi pentru că nu voi să rămân isbit.

D. Lungenu. Discuțiunea este închisă.

D. Cămărășescu. D-le Lungenu nu mă întrerupeți, îți voi face plăcerea să vii D-ta la biuro, e tôte că mai ai și alte trei însărcinări. (Ilaritate).

D-le președinte s'a pus votul așa după cum a șiis D. Cogălnicenu că, respingerea demisiunei D-lui Cogălnicenu va fi desaprobată D-lui Leca și Cămărășescu, érá primirea demisiunei sale va fi aprobarea D-lor Leca și Cămărășescu.

Prin urmare demisiunea D-lui Cogălnicenu fiind respinsă prin votul Senatului, eu unul, cu atât mai mult, nu mai pot lua parte în biuro după acest vot dat.

Voci. Atât mai bine.

D. Manolescu. D-le președinte credetă că nu mai înțeleg nimica.

D. vice-președinte. Nici eu. (Ilaritate).

D. Manolescu. Onor. D. Cogălnicenu eră a lămurit foarte bine cestiunea: a șiis „ceea ce am voit, a fost aprobarea mea și desaprobată D-lui Leca care a șiis că și dă demisia din biuro pentru că am atacat Camera.“

In cât privesce demisiunile, nici un vot nu s'a dat de Senat, de cât acela a se respinge aceea a D-lui Leca și nu înțeleg cum D. Leca se formalisă; și mai puec încă nu înțeleg pe D. Cămărășescu, care dice: că, nu voesce să și mai ocupe fotoliul de secretar al biuroului și se rógă să se dea curs chârției care au dat-o“ când în acea chârție nu se vede alta de cât demisiunea sa din membru de la cele două comitete la care este ales de Senat și nici de cum nu e vorba de demisiunea de secretar al biuroului.

Eă v'ăș ruga să l invităm să și ia locul.

D. vice-președinte. L'am invitat; vă rog să mă favațați cum să l invit.

D. Cămărășescu nu mai vine la biuro D-lor, nu mai vrea.

D. Lungenu. Să se alegă altul.

D. Manolescu. D. Cămărășescu nu este demisionat l rog să ia locul la biuro.

D. Cămărășescu. Mă ertați nu mai pot veni. (Murmure generale printre D-ni senatori, desaprobat).

D. vice-președinte. Nu mai veniți la biuro D-le Cămărășescu?

D. Cămărășescu. Nu.

D. vice-președinte. Vă rog D-lor senatori să mi dați un secretar.

D. Lungenu. Să se procedă îndată la alegere.

D. vice-președinte. Vă rog să bine-voiți să procedați dora la alegerea a două secretari. Voiți să procedăm îndată?

Voci. Indată, îndată.

— Se pune la vot recunoșcerea D-lui Cămărășescu ca demisionat, și se primesce.

— Se pune la vot procedarea îndată la alegerea a două secretari și se primesce.

D. vice-președinte. Se suspendă ședința pe 5 minute.

— La redeschiderea ședinței se începe votarea a două secretari.

D. vice-președinte, I. Ghica. Resultatul votului este cel următor:

| | |
|----------------------------|----|
| Votanți | 33 |
| Majoritate regulamentară . | 19 |

D. Gherman Menelas a înrunit 24 voturi, și D. Negruți 23; prin urmare, D-lor se proclamă de secretari.

— Se dă citire sumarului ședinței precedente.

— Necerând nimeni cuvântul asupra sumarului, se pune la vot și se primesce fără modificare.

— Se comunică următoarele:

— Adresa D-lui N. Cămărășescu prin care demisionă din membru al caselor domeniiale și rurale. (Adresă deja citită de D. vice-președinte.)

D. N. Droso. Eu aș dori să invităm pe D. Cămărășescu, a nu insista în demisiunea sa de membru al comitetului domeniial și rural; mai cu semnă că acel comitet nu prea merge regulat. Am creșut că va merge mai bine, de când s'a contopit aceste două case într'una singură, s'a lăsat sarcina tóta asupra directorului, mai ales distribuțiunea banilor; pentru acesta chiar s'a și încheiat un provisoriu proces-verbal prin care atribuțiile întregului comitet se lasă tôte directorului.

Am vedut că D. Cămărășescu se ocupă serios de misiunea sa, și de aceea să l invităm să rămână acolo, cred că Senatul va refusa demisiunea D-sale.

D. vice-președinte. D. Manolescu stăruiesce a lua cuvântul?

D. N. Manolescu. Nu știu ce să mai fac, vă mărturisesc însă, că nu știu ce are a face locul de secretar și acela de membru al comitetului rural și domeniial.

D. Al. Orăscu. Are dreptate D. Manolescu.

D. N. Manolescu. Această demisiune nu are nici un fel de relațiune cu aceea de secretar, prin urmare eu sunt de părere a se respinge.

D. vice-președinte. Așa dăru D-lor, pun la vot demisiunea D-lui Cămărășescu.

— Senatul respinge acea demisiune.

D. Cămărășescu. Vă voi mai da și de al doilea.

— Se comunică asemenea și următorul proiect de lege provenit din inițiativa Senatului:

PROIECT DE LEGE.

Art. 1. Casa Statului cu tot locul ei din urbea Giurgiu, culórea Albastră, strada Spitalului, în care a fost spitalul militar, érá actualmente servesc de casarmă es-cădronului de călárași, se cedésă de večí județului Vlășca, spre a se face casarmă pentru armata teritorială și călárași.

Art. 2. Casa Statului cu tot locul ei din urbea Giurgiu, culórea Roșu, strada Michiú-Bravul, ce astă-đi se află ocupată de sub-prefectura de Marginea, și pentru care se plătesce fiscului lei 150, chirie anuală, se cedésă de večí județului Vlășca.

(Semnat) Raportor: *Ap. Grăjdănescu.*

D. vice-președinte. Érá ce ăice regulament:

„Comisiunea transformă propunerea în proiect de lege care după uă simplă citire în ședință publică, se trâmte în cercetarea secțiunilor.“

D-lor, pe de uă-parté se va trâmte la secțiunii acest proiect, érá pe de alta se va comunica uă copie și guvernului.

Trecem acum la ordinea ăilei. La ordinea ăilei avem:

1.) Interpelețiunea D-lui Cămărășescu relativă la datoriile mai multor arendași ai Statului cari înză nu le-a achitat.

2.) Raportul relativ la proiectul de lege pentru desvoltarea dispozițiunilor legéi asupra comptabilităței Statului.

3.) Idem relativ la abrogarea legéi de recrutare din anul 1876.

D. ministru de finace. Fiind de puciu timp la ministerul financelor, și ocupațiunile de la minister fiindu'mi foarte mari, nu m'am putut ocupa încă de cesțiunea interpelețiunei D-lui Cămărășescu spre a 'i putea răspunde astă-đi, de aceea 'l rog să bine-voésă a o lăsa pentru uă altă ăi, é á astă-đi să luăm în desbatere legea comptabilităței Statului.

D. N. Cămărășescu. Recunosc că sunt legé de urgență, dăru tot uă-dată recunosc că Statul Român este în mare strimtorare de bani, și aș dori ca D. ministru să bine-voésă mâne sau poi-mâne să 'mi răspun-

dă la interpelețiunea mea, aducând tot uă-dată un tablou de toți datornicii, acele datorii aud că se urcă la veri-uă 16 milioane și mai bine. D-vóstră insistați să rămân la comitetul vinderei bunurilor Statului, dăru mie nu mi se pare că ar fi bine să rămân acolo, să vënd bunurile Statului și datornicii Statului să prelúngescă pla-la datoriei lor prin felurimi de midlóe, să facă chiar politică...

D. vice-președinte. D-le Cămărășescu, ați anunțat uă interpelețiune, le veți spune acestea când veți desvolta interpelețiunea, érá nu acum.

D. ministru de finace. Sunt gata asupra punctului acestuia a răspunde D-lui Cămărășescu.

D. Cămărășescu. Aveți tabloul?

D. ministru de finace. Sunt gata!

D. Cămărășescu. Eú cer ca D. ministru să ne dea un tablou să vedem anume pe datornici, și să ne arate cauzele care ne fac să vindem bunurile Statului și datornicii să nu 'și plătescă datoriile.

Nu știu déca este adevérat, dăru aud că sunt arendași datori încă de pe la 1863. Așa dăru să ne spună D. ministru cine sunt aceea, de ce se pásuesc și ce găsesc D-sa ca cauză de neplinirea acestor bani.

După ce D. ministru va răspunde, vé rog D-le președinte, să am replica.

D. ministru de finace. D-lor, D-v. știți cu toții că nu sunt nici două săptămâni de când am venit la ministerul de finace. Pentru a coprinde tóte lucrările acestui minister într'un așa de scurt timp 'm-a fost cu totul imposibil.

Déca D. Cămărășescu vrea să facă uă interpelețiune și să aducă lumină atât Senatului cât și guvernului, nu avea de cât să 'și procure elementele necesare interpelețiunei sale. Tóte biurourile domeniiale cât și ale ministerului de finace sunt la dispozițiunea D-sale; tóte tablourile putincióse nimeni nu i le refusă; dăru a veni cu uă interpelețiune ne studiată, și a cere ca éú în pucine ăile să 'i dau deslúșiri, acesta mi se pare că în timpul de faciă cel puciu, nu ar fi bine, căci déca și altí 'm'ar face asemenea interpelări atât aici cât și în Cameră, și cu ocupațiunea care este cea mai seriósă, de a echilibra budgetul în faciă deficitului care ne apasă, ar fi cu neputință ca un om să fie de ajuns.

Aș ruga pe onor. D. Cămărășescu să vină în locul meu și să vadă déca este cu putință acesta.

Când va veni cu uă interpelețiune precisă și desvoltată în tóte amărúnțele ei, atunci voi răspunde; alt-fel, voi ruga pe onor. Senat să 'mi permită a desvolta legea comptabilităței care este mult mai importantă.

În cât privesc suma care arendași sunt datori, acesta este coprină în situațiunea financiară care s'a dat Camerei și Statu-

lui, și D. Cămărășescu póte să vadă tóte lámuririle putincióse, an pe an, dăru fără nume; numele celor ce datoriésă sunt cunoscute în biurourile ministerului de finace.

D. Cămărășescu. Nu mă așteptam la această din partea D-lui ministru. Înțeleg că n'aú avut timp; dăru l'aș ruga să ia măsurí ca să se efectueze ímplinirea acelor bani fiind-că sunt peste 16 milioane datorii și tot uă-dată aș dori, repét, ca să ne spună pe fie-care persoană care a rămăg datore cu arendi și de ce nu se ímolinesc. Recunosc că ocupațiunile D-lui ministru sunt fórté multe dăru cu tóte acestea, 'l-aș ruga să ia măsurí pentru ímplinirea rămășițelor, și să ia măsurí eficace.

În cât pentru numele persónelor cari datoriésă Statului, fiind că D-sa nu ni le dá, éú rog biuroul să le cêră, prin minister, de la administrațiunea domeniilor, și voi merge și éú ca să le iaú.

Voci. Închiderea incidentului.

— Se pune la vot închiderea incidentului, și se aprobă.

D. vice-președinte. Acum, D-lor, la ordinea ăilei este raportul comitetului delegaților, relativ la legea pentru comptabilitatea generală a Statului.

D. raportor Gherman să bine-voésă a veni la tribună.

D. Gherman, raportor, dá cetire următorului raport:

Domnilor senatori,

Proiectul de lege pentru desvoltarea dispozițiunilor legéi asupra comptabilităței generale a Statului, în ceea ce privește aședarea și executarea budgetelor de cheltuelile anuale ale Statului, supus delibérării Senatului; secțiunile D-v. luându'l în cercetare, tóte 'l-aú admis în unanimitate, afară de secțiunea II, care 'l-a modificat prin următoarele amendamente, la cari a aderat și D. ministru de finace.

Art. 1, lit. a. „Evaluarea fie-cărui venit în parte, basată pe termenul de midloc al încasărilor efectuate în cursul a „trei aní precedenți mai puciu 3%.“

Art. 2. „Índată ce la votarea budgetului anual de către Adunarea deputaților „se produce un deficit budgetar, guvernul propune, pentru acoperirea aceluí „deficit, resurse noi, neprovenind din „împramuturi provisorii sau consolidate, „nici din vënderi de bunuri ale Statului, „și scăderi de cheltueli de uă potrivă cu „suma deficitului, bine înțelegându-se că „nouvele resurse trebuie a fi votate de am-„bele Corpuri Legiuitoare.

„Ratele bunurilor Statului, vëndute în-„ante de 1877, rămân înscrise în budgetul „Statului ca resursă ca și pênă acum.“

La art. 3, în loc de cuvântul: „ordinar“ să se ăică „anual.“

Art. 5, alin. II. „O'i-ce credite pe séma

„resurselor generale ale budgetului curent și pe sêma economiilor budgetelor anilor precedenți, sau pe sêma de credite ce au rêmas neefectuate pênã la 31 Decembrie a anului precedent, sunt cu desãvêrsire interzise.“

Dupe art. 5 se adaugã un nou articol 6 orî ce prevederi de deducțiunii, fie acestea ocașionate prin concediuri, prin vacanțe sau prin neexecutarea serviciilor de material, de construcțiunii sau altele, prevederi de deducțiunii înscrise la alocațiunile budgetare se considerã ca acãdând suma alocațiunii.

„Creditele rêmase la dispozițiunea miniștrilor, și pentru care nu pot trece, sunt acelea ce rezultã în urma acestor deducțiunii.“

Art. 6 devenit art. 7, în loc de cuvântul „ordinar“ sã se dicã „anual“.

Art. nou 8. „Tôte legile de credite suplimentare și estraordinare, precum și

„acelea prevêdute la art. 7, se contrasemnează de ministru respectiv, de acela al justiției și de acela al finanelor.“

„Art. 7 devine art. 9.“

„Art. 8 devine art. 10.“

„Art. 9 devine art. 11, și se modificã

„ast-fel :

„Legea actualã face parte integrantã din legea comptabilitãței generale a Statului, a cãrei dispozițiunii rêmân intacte, întru cât nu sunt abrogate prin legea de față.“

Comitetul delegațiilor întrunindu-se, sub preșidenția D-lui Ión Ghica, în ziua de 7 Februarie 1877, în numêr de patru membri, și anume: D. Ión Ghica, N. Drosu, V. Șeicaru și subscrisul, fiind absente D. V. Gudjiu, delegatul secțiunii V, și având în vedere espunerea de motive a D-lui ministru al finanelor, a admis în unanimitate acest proiect de lege cu modificãrile propuse de secțiunea II, prin amenda-

mente sus citate, pe cari comitetul delegațiilor le-a discutat și le-a admis cu ôre-cari modificãri intecalându-le în legea de față, ast-fel precum se vede în proiectul de lege comparativ imprimat ce vi s'a distribuit D-vôstrã.

Acesta fiind rezultatul deliberãrei comitetului delegațiilor, cu onóre viũ a'l supune la cunoștința și deliberarea D-v, Raportor, *M. Gherman*.

D. vice-președinte. Voiți sã se citescã

proiectul de lege.

Uã voce. Sã se citescã.

D. raportor. În întreg sau pe articole?

D. Be'n. 'L cunôscem.

D. raportor. S'a tipãrit și ni s'a distribuit, și ast-fel cum a fost propus de guvern, și ast-fel cum s'a modificat, prin urmare, 'l cunôsceti; totuși, spre a împlini dorința D-vôstrã, 'l citesc.

LEGE

pentru dezvoltarea dispozițiilor legii asupra comptabilitãței generale a Statului în ceea ce privește aședarea și executare. budgetelor de cheltueli anile ale Statului.

Cum s'a prezentat de guvern Senatului

Art. 1. Proiectul de budget, prezentat de guvern Adunãrei deputațiilor, cuprinde:

a) Evaluarea veniturilor, basate pe termenul de mijloc al încasãrilor efectuate în cursul a trei ani precedenți mai puțin 5 la %;

b) Evaluarea cheltuelilor socotitã pe trebuința maximalã a serviciului respectiv.

Art. 2. Indatã ce la votarea budgetului anual de cãtre Adunarea deputațiilor, se produce un deficit budgetar, guvernul propune sau resurse noi pentru acoperirea aceluï deficit, sau scãderi de cheltueli de uã potrivã cu suma deficitului.

Art. 3. Budgetul rectificativ nu pôte mãri suma cheltuelilor Statului peste cifra totalã, fixatã de budgetul ordinar al Statului, votat de Adunarea deputațiilor și sancționat de Domn.

Budgetul rectificativ pôte introduce în cheltuelile diferitelor ministere modificãri numai în marginea cifrei totale alocate pentru cheltuelile fie-cãruï minister.

Art. 4. Creditele suplimentare și estraordinare nu vor pute, în nici un cas, pãși, în cursul anului, peste articolele speciale cari pörtã în legea budgetarã denumire de *Articol al creditelor suplimentare și Articol al creditelor estraordinare*.

Aceste douã articole vor forma un capitol special al budgetului de cheltueli ale ministerului de finance.

Art. 5. Când guvernul ar cere ca un credit suplimentar sau estraordinar se va acoperi prin economii ale budgetului curent, aceste economii trebuie sã fie realizate și anume specificate prin proiectul de lege, care va purta în același timp anularea definitivã a acestor economii la primele alocãri.

Orî-ce credite pe sêma resurselor generale ale budgetului curent și pe sêma economiilor budgetelor anilor precedenți sunt cu desãvêrsire interzise.

Cum sa modificat de comitetul delegațiilor Senatului

Art. 1. Proiectul de budget, prezentat de guvern Adunãrei deputațiilor, cuprinde:

a) Evaluarea fie-cãruï venit în parte, basatã pe termenul de mijloc al încasãrilor efectuate în cursul a trei ani precedenți, mai puțin 5 la %;

b) Evaluarea cheltuelilor socotitã pe trebuința maximalã a serviciului respectiv.

Art. 2. Indatã ce la votarea budgetului anual de cãtre Adunarea deputațiilor, se produce un deficit budgetar, guvernul pronune pentru acoperirea aceluï deficit resurse noi, neprovenind din împrumutul provisorii sau consolidate, nici din vënderi de bunuri ale Statului și scãderi de cheltueli, de uã potrivã cu suma deficitului.

Ratele banurilor Statului, vëndute înainte de anul 1876, rêmâne înscrise în budgetul Statului, ca resursã, ca și pênã acum.

Art. 3. Budgetul rectificativ nu pôte mãri suma cheltuelilor Statului peste cifra totalã, fixatã de budgetul anual al Statului votat de Adunarea deputațiilor și sancționat de Domn.

Budgetul rectificativ pôte introduce în cheltuelile diferitelor ministere modificãri numai în marginea cifrei totale alocate pentru cheltuelile fie-cãruï minister.

Art. 4. Admis în tocmã.

Art. 5. Când guvernul ar cere ca un credit suplimentar sau estraordinar se va acoperi prin economii ale budgetului curent, aceste economii trebuie sã fie realizate și anume specificate prin proiectul de lege, care va purta în același timp anularea definitivã a acestor economii la primele alocãri.

Orî-ce credite pe sêma resurselor generale ale budgetului curent și pe sêma economiilor budgetelor anilor precedenți, sau pe sêma de credite ce au rêmas neefectuate pênã la 31 Decembrie a anului precedent, sunt cu desãvêrsire interzise.

Art. 6. În cazuri extraordinare și urgente, ivite în cursul unui an, cari ar necesita cheltuielile covârșitoare alocărilor bugetului ordinar, și cari ar mai putea fi amânate pînă la prezentarea bugetului anului viitor, se va convoca Corpurile Legiuitoare și se va supune deliberării lor cererea acestor credite estrabudgetare.

Împreună cu proiectul de lege prin care ministerul respectiv va cere asemenea credite estrabudgetare, ministerul de finanțe e dator să prezinte Corpurilor Legiuitoare noile resurse destinate pentru acoperirea acestor cheltuieli.

Art. 7. Un decret domnesc, publicat în *Monitorul oficial*, încheie la începutul fie-cărui trimestru următoarele prevederi trilingvare af bugetului de cheltuieli.

Acastă prevedere conține la fie-care serviciu a patra parte a cheltuielilor alocate după articolele bugetului general al Statului.

Nici un ministru nu poate pași peste alocațiunea ce i se acordă prin acest decret domnesc. În caz de necesitate absolută, ea trebuie să fie motivată printr'un referat la consiliul de miniștri, și această excepțiune se supune aprobării Domnesci, care se face prin decret publicat în *Monitorul oficial*.

Alocațiunile speciale pentru anuitățile datoriei publice și ale căilor ferate se vor computa în întregime după angajamentele existente, fără a se aplica și în privința lor repartițiunea trilingvare.

Art. 8. Șase săptămâni după încheierea fie-căreia trilingvare, ministerul de finanțe e dator să publice prin *Monitorul oficial*:

1° Tabelele de toate veniturile Statului așezate după evaluări, constatări, încasări și rămășițe, detaliate pe județe, puncturi vamale și locuri de exploatațiune;

2° Tabela cheltuielilor efectuate în comparațiune cu decretul de prevedere trilingvare a cheltuielilor budgetare.

Art. 9. Toate dispozițiunile legii asupra comptabilității generale a Statului, contrarii legii de față, rămân abrogate.

Ministru finanțelor: D. STURDZA.

D. vice-președinte. Așa. Acum ce vorbim? Să începem cu discuțiunea generală sau pe articole?

Maî multe voci. Discuțiua generală, discuțiua generală.

D. vice-președinte. Incepem, dără, cu discuțiua generală.

D. ministru finanțelor are cuvântul.
(Va urma)

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SESIUNEA ORDINARA PRELUNGITA.

Sedința de la 19 Martie, 1877.

Președinția D-ului președinte C. A. Ro-

setti, asistat de D-nii secretari M. Buri-leanu, I. Lătescu și I. Carabatescu.

(Urmare)

D. G. Missail, raportatorul comitetului de acuzare a foștilor miniștri dați în judecată, citește următorul raport:

Domnilor deputați,

Comitetul ce ați bine-voit a institui, prin voturile D-văstră de la 23 și 25 Iuliu 1876, în procesul ministerului de la 11 Martie 1871, dat în judecată de această onorabilă Adunare prin voturile de la 20 și 21 Iuliu 1876, terminând partea întâia a însărcinării cu care ați bine-voit a l onora, adică acea relativă la facerea instrucțiunii și adunarea elementelor ce au a servi de basă actului de acuzare, a însărcinat

Art. 6. Orice prevederi de deducțiuni, fie acestea ocașionate prin congendiuri, prin vacanțe sau prin neexecutarea serviciurilor de material, de construcțiuni sau altele, prevederi de deducțiuni înscrise la alocațiunile budgetare, se consideră ca scădând suma alocațiunii.

Creditele rămase la dispozițiunea miniștrilor, și peste care nu pot trece, sunt acele ce rezultă în urma acestor deducțiuni.

Art. 7. În cazuri extraordinare și urgente, ivite în cursul unui an, cari ar necesita cheltuieli covârșitoare alocărilor bugetului anual, și cari ar mai putea fi amânate pînă la prezentarea bugetului anului viitor, se va convoca Corpurile Legiuitoare și se va supune deliberării lor cererea acestor credite estrabudgetare.

Împreună cu proiectul de lege prin care ministerul respectiv va cere asemenea credite estrabudgetare, ministerul de finanțe e dator să prezinte Corpurilor Legiuitoare noile resurse destinate pentru acoperirea acestor cheltuieli.

Art. 8. Toate legile de credite suplimentare și extraordinare, precum și cele prevăzute la art. 7, se contrasemnază de ministru respectiv, de acela al justiției și de acela al finanțelor.

Art. 7 devine art. 9 și se admite întocmai.

Art. 8 devine art. 10 și se admite întocmai.

Art. 9 devine art. 11. Legea actuală face parte integrantă din legea comptabilității generale a Statului, a căreia dispozițiuni rămân intacte, întru cât nu sunt abrogate prin legea de față.

Raportor: M. GHERMAN.

pe subsemnatul a vă aduce la cunoștință D-ilor deputați, descoperirile făcute crime, le și delictele ce cad în sarcina fie-căruia din miniștrii puși în acuzare, precum și circumstanțele ușurătoare și apărătoare ce militază în favoarea unora dintre preveniți. Mandatul comitetului d-văstră a fost onorator, însă greu și plin de răspundere. A trebuit ca tot pasul să l facem cu cea mai mare băgare de seamă, în lipsa unei legi și a unei proceduri speciale pentru responsabilitatea ministerială. De și am căutat a ne ține cât s'a putut mai mult de litera și spiritul Constituțiunii noastre, a regulamentului Adunării, precum și de precedentele ce s'au stabilit în materia această în alte State unde s'au ivit cazuri identice, totuși în multe privințe a trebuit să creăm o procedură nouă. Vrând ca lu-

crarea noastră să răspundă la încrederea onorabilei Adunări și la acceptarea țerei, a trebuit să căutăm a ne înconjura de toate luminile oficiale, publice și private, a trebuit să usăm de toate mijloacele legale, — de și cu moderațiune, — spre a ne putea aduna toate elementele care să ne autorise a ne pronunția în cunoștință de cauză.

Și, înlăturând orî-ce presumațiune, trebuie să vă împărțăm, D-lor deputați, că atât onorabila Adunare pronunțând punerea sub acușiune, cât și comitetul se, au procedat în stabilirea procedurii întocmai după principiile ce s'au avut în vedere în țeri cari au instituțiunii apröpe identice cu ale noastre. Nu numai în generalități, d'era și în cestiuni de detaliu, procedarea comitetului D-vöstră a concordat în total cu procedura completă anexată de ministerul de justiție al Belgiei pe lângă uă lege model de responsabilitatea ministerială supusă Corpurilor Legiuitoare, în 1870. (A vedea documentele sesiunii 1869—1870 a Cam. Repr. Belgiei; p. 315, N. 100). Cererea de autorizare făcută Senatului; citarea de martori; cererea dupe la autorități a dosarelor și documentelor necesare; interogatoriul acusaților; orânduirea de perchisițiunii; totul în fine ce am lucrat, suntem fericiți a constata că, de și lipsesce un text precis de lege, am făcut-o întocmai dupe cum s'a cerut a se face în Belgia; și la această coincidență de acțiunii, comitetul D-vöstră a adjuș numai prin pătrunderea spiritului Constituțiunii noastre, care fiind apröpe identică cu a Belgiei, aplicațiunea ei nu putea fi de cât aceeași.

Punënd în practică nisce *principii*, nisce *aforisme* cu totul noi pentru noi, nu fără a avea mai puciu de un-spre-dece persoane acuzate înaintea noastră, noi am dat și acusaților timpul necesar și totă latitudinea d'a se ap'era cum vor găsi mai avantajos, și opiniunii publice, — pe drept cuvânt întărită, — restimpul indispensabil spre a se liniși și a'și relua tot sângele rece. Și întru această am trebuit să ne supunem la forța irresistibilă a impregiurării și a multului lucru ce ni s'a cerut spre a esamina și analiza documentele și dosarele unei întregi și complicate administrațiunii de cinci ani. Investit cu toate puterile unui judecător de instrucțiune, comitetul D-vöstră, D-lor deputați, de și a avut toate probele legale; de și a fost provocat chiar de către acusați (din scopuri ce orî-cine le înțelege), totuși un singur moment n'a venit în contradicere cu el însuși, cu principiile sacre și nestrămutate ale marelui partide național-liberale, (căreia aparținem și vom aparține în vece): *acelea d'a nu aresta și define preventiv pe nimeni, și cu atât mai puciu pe cei urmăriți pentru fapte politice.* Justiția țerei östre suntem convinși că va pedepsi pe ei culpabili; ăra partidei naționale-libe-

rale, adică imensei majorități a țerei, să'y lăsăm meritul d'a fi luat ea inițiativa și în această mare reformă, dupe cum ea a luat inițiativa în tot ce s'a făcut bun, mare, național în iubita noastră Româniă, de la 1821 încöce.

Când s'au dat judecății miniștri în Anglia, Francia, Grecia, etc. — ei au stat *de jure* închiși în tot cursul instrucțiunii. Noi am preferit a'y lăsa liberi pentru că să dăm ocaziune nu numai țerei, nu numai D-vöstră, D-lor deputați, ci chiar acusaților să ne inculpe că am greșit în bine, ăra nu că am făcut esces în rău . . .

Conduși de aceste norme, am cerut d'era de pe la diferitele autorități din țera peste 500 dosare, memorii și informațiuni. Ne am pus în relațiune cu toate ministerele, cu toate prefecturile, tribunalele, parchetele, consiliile județene și comunale; în fine: cu tot ce se pöte dișe uă autoritate constituită. Nu ne am sfiit a ne referi și la cunoștințele tuturilor ömenilor speciali și cu durere pentru lucrul public. Căci, nu am voit să vedem numai prin ochii noștri, ci prin ai țerei întregi. Am espeduit peste 300 circulari; am făcut perchisițiunile necesare la prefectii de cari s'au servit miniștrii dați în judecată, spre a completa, în numele justiției, probele și inceputurile de probe pe cari deja le posedam din alte părți, și pe cari eram bine încredințați că nu le vom găsi de cât acolo, — dupe cum le-am și găsit. Am pus să se descifreze copieze, sub ochii noștri, 140 dosare de corespondență cifrată secretă a fostului guvern, prin funcționarii telegrafopostali, trămiși formal de direcțiune. Din acestea, 109 s'au găsit pe la deosebitele biurouri telegrafice, scäpate de autodafeul ordonat de D. Lascar Catargi în pređiua căderii sele; ăra 31 de dosare sunt rezultatul perchisițiunii făcută de comitet, prin procurorii și judecătorii de instrucțiune respectivi. Respectul nostru pentru dreptul de ap'erare al celor acusați a fost și este atât de mare, în cât am preferat a le lăsa toate actele inculpatöre ce scim că posed, însă perchisițiunii la nici unul diu D-lor n'am făcut.

Am priimit apoi 600 comunicări de la autoritățile publice și persoane private. Am ascultat apröpe uă sută martori, am făcut trei anchete locale prin membrii delegați din sânul comitetului: la Alexandria, Giurgiu și pe linia căii ferate Ploesci-Predel. Am ținut apröpe uă sută ședințe în plin comitet, și încă pre atâtea în mic comitet, în care lucrările instrucțiunii și ale investigațiunii au mers înainte, dupe direcțiunea ce li se dedea în ședința plenară. Am citat prin mandate de infăcișare înaintea comitetului, numai pe 8 din foștii miniștri dați în judecată: 1 pentru considerațiunea că în contra D-lui P. Carp comitetul nu a descoperit nici un cap de acuză; 2. pentru că asupra fostului ministru G.

Costaforu acțiunea publică s'a stins, și comitetul pentru memoria repausatului se grăbesce a declara că nu a desceperit nimica grav, nimica care să'l fi autorisat a cere trämitera repausatului, de ar fi trăit, înaintea curții de casațiune; și 3, pentru că descoperirile făcute în povara D-lui N. Crețulescu, dupe opiniunea comitetului, ărași nu sunt de natură a face să se mențină acușiunea și a se provoca un verdict de condamnare. Am liberat mandate de aducere în contra numai a cinci din acusați, cari, necomparând, dupe mandatul de infăcișare, au fost aduși înaintea comitetului D-vöstră prin căile prescrite de lege; și toți într'un acord au refusat de a răspunde la toate întrebările ce li s'a pus, declinând competența noastră de a face instrucțiunea și declarând că nu vor răspunde de cât înaintea curții de casațiune, de care se cred justițiabili. Acestia sunt: D-nii I. E. Florescu, T. Maiorescu, A. Lahovari, P. Mavrogheni și L. Catargi. Această concertare într'u recusa competența comitetului, și prin urmăre a Adunării, de a face instrucțiunea, a făcut pe comitet să credă că ar fi a îndeplini uă formalitate banală de a mai libera mandate de aducere și în contra D-lor T. Rosetti, G. Gr. Cantacuzino și B. Borescu, cari prin răspunsurile date de primirea mandatelor de infăcișare au opus aceeași declinare de competență.

D-lor deputați, instrucțiunea începută la 1 August 1876 s'a terminat în ziua de 31 Ianuarü 1877. Acest timp se va părea pöte prea lung acelor cari nu cunosc greutatea prin cari comitetul a trecut și mulțimea dosarelor, a memoriilor și a informațiunilor al căror studiu și despoere a trebuit să uă facă pentru ca să'și pötă forma convicțiunea asupra faptelor și a întregului sistem ce a dominat țera mai mult de 5 ani, sub ministerul Catargi, dat în judecată.

Domnilor deputați,

Viü astăzi cu aceeași imparțialitate, de care a fost dominat comitetul în lucrările sele, și în tot cursul investigațiilor sele, a vă supune rezultatul labörei östre de 6 luni.

Înainte de orî ce, permiteți-mi a ne da s'ema împreună cu D-vöstră despre înalta ideă de Stat și de conservare, care a dominat la darea în judecată a acestui ministru.

În considerarea situațiunii în care ne am găsit în momentele dării în judecată a ministerului Catargi, este neap'erat să aruncăm uă privire retrospectivă, spre a vedea de unde am plecat, unde am voit să adjușem și unde ne-a dus guvernul care a ținut frânele puterii mai bine de cinci ani?

P'ersil, comisarii ales de Camera deputaților spre a sustine înaintea Camerii pai-

rilor din Franca, a susațiunea adusă în contra ministerului Pollignac, a dis cu drept cuvânt, că darea în judecată a unui minister *anuncie o mare nenorocire pentru Stat*. „Responsabilitatea ministrilor, adaugă el, provocată de un popor liber, pörtă în sine un ce înalt, impuitor, adevărat.“ Și așa este. Darea în judecată a ministerului Cătagi a fost o nenorocire pentru România, însă uă nenorocire provocată și adusă chiar de acel minister. Care sunt înveșmintele ce uă societate pöte trage din un eveniment așa de trist? Și care vor fi consecințele menite a conserva societatea noastră de repetarea unui asemenea eveniment? Viitorul o va spune.

Fostul prim-procuror la înalta curte de casațiune și de justiție A. P. Harian, în discursul de reintrare rostit la 16 August 1866, (uă lună după punerea în vigore a Constituțiunei noastre), luând ca temă *responsabilitatea ministerială* și menționând cuvintele lui Pérsil, sablinate mai sus, se estprimă ast-fel :

„Eü cred că simțul legalității peste puțin va deveni simțul României întregi în guvern și în popor, și nu voiü să am cea mai mică îndoiială că sub Domnia lui Carol I alesul Românilor, sabia lui Goliath va sta suspinsă în templul justiției române, spre a fi de apurare în vederea și aducerea aminte a tutulor acelor ce se cuvine, dără că nici uă dată nu se va simți nevoia de a uă întrebuița.“

D. Papiu se înșela în parte. Poporul a ramas în stricta legalitate; din nenorocire, nu așa au făcut și ministrii de la 1871.

Un popor pentru a putea exista, trebuie să și asigureze ființa în marea familie a națiunilor; trebuie a introduce reformele care sunt în stare a civilisa societatea și a întări națiunea, reforme întemeiate întâi, pe principiul propriei sële conservări, și apoi, pe principiile dreptății, a egalității, înaintea legii și a respectului proprietății materiale și intelectuale.

Un popor căruia i ar lipsi această normă, adică ideea de *conservare drept*, și Stat nu pöte trăi.

Intorcënd privirile în trecutul nostru, aflăm că decă poporul Român a susținut atâtea lupte crâncene, în cursul unui lung sir de secol, decă el a îndurat atâtea suferințe, că decă a scăpat de uă singură peire, a fost numai pentru ca să atingă a cestă nobilă țintă. — Și uă dată atinsă, el se datoresce ființa politică și națională de Stat suveran pe care România și-a asigurat-o prin tratatele ce vechii noștri Domni, au încheiat atât cu uă mare parte din monarhiile Europei, precum și cu Pörtă Otomană, tratate consfințite atât prin pacea de Adrianopole cât și cea de Paris, în anii memorabili 1829, 1856 și 1858.

În anul 1856, puterile semnătore tractatului de Paris, spre a pune un capăt suferințelor, abuserilor, și discordiilor din

năuntru cari, cu deosebire, de la intronarea *Domniilor Fanariste*, au fost paralizate, și chiar sub regulament, dată dezvoltarea României, și pentru a precuma iarăririle din afară care în special sub regulament, au jignit într'un mod excepțional autonomia României, au hotărât a se asculta dorințele Principatelor pentru introducerea unui regim de stabilitate, de bună rânduială, de progres, de pace. În r'un cuvânt, Europa a gasit de cuviință ei, chiar pentru asigurarea liniștei de care însăși avea trebuință în Orient, să creeze din România un bulevard la gurile Dunărei, dând națiunei o deplină și întregă îndestulare a tutulor trebuințelor ei.

Intrunindu-se Adunările Ad-hoc din 1857 Octombrie—Decembrie, dorința cea mai vie pe care am manifestat-o, dorința cea mai generală, aceea hrănită de töte generațiunile trecute, aceea care era sufletul generațiunei actuale, aceea care avea a face fericiirea generațiunilor viitoare, a fost mai întâi *Unirea Principatelor Moldova și Valachia* într'un singur Stat; însă pentru că chiar această unire, realizată, se pöta produce tot binele ce se accepta de la ea, în năuntru și în afară, se simți trebuința de a se institui un guvern, tare stabil, respectat în năuntru de toți și sprijinit în afară de marea familie a caselor domnitore. Introducerea unui guvern constituțional reprezentativ, în tötă puterea și sinceritatea cuvântului, a fost bazele pe care avea a se înemeia un asemenea guvern.

Töra era însetată de legalitate, de stabilitate și de dignitate națională, voidnd a trăi din însăși viața ei, uă viață onestă, regulată, lipsită de acele sgudurii spasmodice care fie cronice, fie periodice, ucid uă societate érá nu o crează, nici o regulază.

Sfera de activitate ce i prescrie regulamentul organic, tutela sub care o ținea, era prea năbușitoare pentru România; nu mai era compatibilă nici cu trebuințele ei nici cu epoca în care trăim.

Dreptul public al țerilor române, în epoca confecționării regulamentului, în fapt n'avea alte fundamente de cât Hatışerifurile emanate de la Pörtă, sub Domniul fanarioși, cari, ca streini și impuși țerei, ori nu au vrut, ori nu au putu ține compt de vechea noastră suveranitate înscrisă în capitulațiunii, adevărată sursă a dreptului nostru public intern și estern. Ospodariii din fanar au cântat a se supune orbesce ordinilor acelor ce dispuneau de viața, a-veea și tronul lor, ca de viața și averea unor sclavi încoronați.

Hatışeriful din 1834, a confirmat drepturile pe care le a fost acordat regulamentului, și care țintea în principiu, cel puțin, a întipări țerei, uă dezvoltare Europeană, regulată, ținând în cât va compt de tradițiunile și trebuințele locale, de condițiunile sociale, morale și intelectuale precum

și de condițiunea politică. Sub pretext de a se feri de töte tranșiunile violente și spre a lăsa timpul sarcina de a le completa opera, autorii reglementului organic au adoptat ca mijloc de progres un quasi principiu electiv. Acest principiu introdus în comunele rurale și în plăși (alegerea județelor sătesci și a subprefecțiilor), în alegerea municipalităților orașelor, fu admis și în privirea puterei legiuitoră și executive a Statului.

Domni, se dicea în regulament, vor fi aleși pe viață.

Alegerea însă în tot cursul de 35 de ani al acestui regim, nu s'a practicat de cât o singură dată: la 1842. (când se alege Principele G. D. Bibesco).

Adunările estra-ordinare care numeau pre Domn, erau electiv; acele ordinare ce aveau a controla guvernul, de si, în fapt, controlul nu s'a exercitat de cât uă singură dată, tot la 1842, și care fac parte esențială din guvern, fiind investite cu putere legislative, de asemenea sunt alese, și au uă basă öre-care destul de largă. Iasă, acei ce s'au folosit într'un mod exclusiv de drepturile electorale, prin felul de formare a acestor Adunări, au fost numai acei ce posedau ranguri de boerie. Ministrii sunt escluși din Adunările ordinare. Mitropolitii și episcopii diocesani, conform vechiului obicei, au fost admiși *de jure* în Adunări. Valachia are 42 deputați. Moldova abia 34. Comerțul, clasele de mijloc și elementul rural, sunt definitiv escluse de la exercițiul drepturilor electorale pentru Adunare. Boerii monopolizează totul. Ei sunt scutiți de orice impozite, de orice contribuțiune. Ei pot face comerțul fără a fi supuși la patentă.

Intr'un cuvânt, regulamentul organic, dupe cum au constatat-o însăși comisiunea Europeană din 1857, în raportul ce a adresat congresului de Paris, a sancționat, prin forța împrejurărilor pöte, uă stare de lucruri care trebuie a fi privită ca un *abus*, și pe care moravurile ca și ideile secolului al 19-lea nu o mai tolerează.

Iată considerațiunile, de înaltă ordine morală și națională, ce au decis pe Adunarea ad-hoc a Moldovei că se voteze cunoscutele memorabile patru puncte.

Aceste 4 puncte s'au formulat și motivat și de Adunarea suroră din Bucuresci. Însă Adunarea din Iași a mai redactat și un program amenunt și precis pentru töte reformele interioare. Acel program, de bună sémă a fost espresiunea credincioasă a întregii țeri, de öre-că și Adunarea suroră n'a făcut mai puțin de cât a l'adopta, când a sunat ora.

A doua zi, dupe votarea garanțiilor politice, Adunările mume s'au gândit la garanțiile sociale. Întreg edificiul statului Român avea a se rezema pe o adevărată represen-

tațiune națională, care, spre a avea totă puterea morală, trebuia să fie ast-fel compusă în cât să înfăcișeze toate marile interese ale națiunii, după vechiul obicei. În adevăr, după cum s'a demonstrat încă de atunci la tribună (ședința de la 7 Octombrie 1857), de la întemeierea Domniilor până astăzi, principatele au avut în tot-d'auna o reprezentare națională, concentrată într-o Adunare Legislativă compusă din toate clasele. Nici o dată suveranii principatelor n'au fost autocrați. Din contra puterea legislativă tot-d'auna s'a exercitat numai de către *Obștesca Adunare*, și ea tot-d'auna a fost despărțită de puterea executivă.

S'au cerut, după acesta, toate reformele ce le vedem înscrise în Constituțiunea din 1866. Și ca garanție a executării tuturilor acestor derințe vitale, s'a votat despărțirea puterilor publice ale Statului și *responsabilitatea miniștrilor*.

Etă principiile care au vădit a servi de basă viitoare reorganizațiunii a Statului Român! Etă calea prin care națiunea română voia a se emancipa de regimul nefast și părăginit al ospodaratelor reglementare, și a inaugura, prin urmare, un regim nou, o nouă viață, o viață conformă cu aceea care făcuse, deja, fericirea altor națiuni de talia noastră: Olanda, Suedo-Norvegia, Belgia, Danemarca și chiar Grecia.

De la acea dată memorabilă și până acum, n'a fost Adunare care să se fi rostit cu mai multă autoritate și conștiință asupra principiilor fundamentale ale reconstituiri Statului Român. Inșăși Constituțiunea din 1866 n'a făcut alta de cât să reglementeze principiile cerute de Adunările-mume, prima reprezentare a țerei care a fost și va fi în etern venerată, numai pentru că a fost produsul *liberilor alegeri*, un talisman pe care un singur minut nu trebuie să 'l perdem din vedere.

Europa, prin delegații săi, trimiși într'adins la Iași și București, a primit cu favor espreșiunea dorințelor noastre de bună credință. Și ni s'a dat prin convențiunea din 19 August 1858, un început de unire și prin comisiunea centrală ni s'a asigurat autonomia și existența politică sub garanția colectivă a puterilor semnătore tractatului de Paris.

Ni s'a recunoscut dreptul de a avea o administrațiune liberă de amestecul vericui și independența puterii judiciare.

Responsabilitatea miniștrilor, ca cheie a noului mecanism guvernamental, n'a scăpat din vedere puterilor Europei. Ele au înscris-o în articolul XV al convențiunii și au dis că: Miniștrii în România vor fi de aci înainte răspunzători de călcarea legilor și mai cu seamă de orice risipă a banilor publici. Era o prevedere fatală! Control; votarea regulată a bugetelor de Adunarea electivă, votarea impozitelor, egalitatea cetățenilor înaintea legii a dări-

lor și funcțiunilor; garantarea libertății individuale, respectul proprietății; instituțiunii municipale, urbane și rurale, nimic din toate acestea nu ni s'a refuzat de Europa, în dreptatea ei pentru imunitățile noastre ab antiquo, pentru sacrificiile ce de secol a făcut România cauzei civilizațiunii, pentru a înlesni, cu oă oră mai înainte, realizarea visului nostru de aur: regenerarea și intrarea noastră în esereciul unui guvern constituțional reprezentativ, leal și sincer practicat.

Așa dar, de la această dată, adică de la aplicațiunea Convențiunii din 19 August 1858, oă transformare cu totul radicală, avea a se face în modul nostru de a ne guvernă. Responsabilitatea avea a se introduce în fapt. Lucrul nu era cu totul nou din punctul de vedere al dreptului nostru public. Era însă, un mare pas. Este de necontestat că însuși regulamentul organic, (Anexa Q. XVIII și articolul 403 din regulamentul Moldovei), consfințea principiul responsabilității *miniștrilor* și al tuturilor funcționarilor publici. Adunarea țerei, era îndrituită a aduce la cunoștința șefului Statului toate abaterile ce ar găsi în purtarea acestora și a cere pedepsirea lor. Inșă, este tot atât de necontestat că, această responsabilitate de și scrisă în regulament, nici o dată nu s'a aplicat, nu pentru lipsă de cas, ci pentru că Domniile reglementari, în loc de a căuta tăria și temeinicia guvernului lor în stricta păzire a legilor, au preferat a călca, ei cei d'antăi, legile, și apoi a se pune sub scutul înfrunzirilor și protecțiunilor din afară, spre a scăpa de efectele legitime și neevitabile ale strigătelor și nemulțumirilor națiunii. Prin acest mod puțin scrupulos și leal, ei au isbutit a se sustrage și pre sine și pre miniștrii lor de la orice răspundere către țără.

Consecințele acestei sisteme au fost din cele mai fatale. Înainte de toate, *Obștesca Adunare*, fiind slabă, necompletă și compusă numai din elemente atârinate de guvern, din creature ale Domnului, n'au avut nici o dată curagiul și puterea de a usa de drepturile garantate ei prin regulament: drepturi și atribuțiunii foarte întinse. De aci, adică *din lipsa de răspundere*, au decurs toate călcările de legi, toate abuzurile, totă lipsa de dignitate națională, totă slăbiciunea și totă nepăsarea pentru drepturile țerei și pentru binele public, pe care adesea-or ni le au înfățișat guvernele de la 1834—1858.

Paralisându-se orice răspundere a miniștrilor și a înalților funcționari către țără, Domniul nu au mai cerut de la miniștrii lor alte calități de cât acele de a fi plecați la voințele lor. Dacă se întâmpla, ceea-ce era fenomenal, ca vre unii din bărbaii de bine să fie chemați la guvern, silințele lor spre control, economie, legalitate, rămăne paralizate sau din cauza

lipsei de omogenitate cu colegii lor, sau prin pretențiunile persistente ale Domniilor, de a fi singurii îndrituiți să conducă guvernul, și prin urmare de a se face virtualmente singurii răspunzători înaintea națiunii.

Nu mai lipsește de responsabilitate, sub regimul reglementar, se poate atribui că:

Veniturile Statului, în timp foarte normal în loc de a fi întrebuințate spre dezvoltarea morală și materială a țerei, s'au risipit în cea mai mare parte pentru cheltueli zadarnice și nelegiuite, sau în folosuri particulare ascunse sub deosebite numiri de dări în antreprisă, de respălățiri publice, de despăgubiri și tot felul de transacții neertate.

Administrațiunea publică, în loc să fie energicul agent al propășirii și organul legalității, în loc să privigheze la apărarea vieții, onorei și averii cetățenilor, în loc să contribuie la mulțumirea și bună starea națiunii, n'au lucrat de cât spre a face nesigure temelile principale ale fiicării societății.

Centralisând în mâinile sale toate afacerile publice, mari și mici, administrațiunea a paralizat totă sfera de acțiune și independența magistraților municipali.

Au risipit veniturile orașelor ca și veniturile Statului. Și, ast-fel, a înăbușit totă viața municipală, atât de aptă a descepa interesul populațiunilor noastre pentru lucrul public.

Puterea judecătorească, în loc de a fi organul legii și păstrătorul drepturilor și a averii cetățenilor, și prin urmare, oă putere independentă și respectată și de guvern și de țără, devenise un corp de funcționari direcți ai Domnului, un executor al ordinilor acestuia.

Miniștrii dreptății, și sub regulament, și însuși nisce puteri extra-legale. Prin simple raporturi către Domniul, ba chiar prin simple apostile ale lor personale, anulău hotăriri judecătorești, prin restălmăcirii și ordine necompetente de a pune în nesiguranță tot ce este mai sfânt în lume: proprietatea, și chiar de a sfărâma de a dreptul legiurii întregi, și însuși prescripțiunii din codicile civil și penal.

Oștirea națională, n'au căpătat nici oă dezvoltare în proporțiune cu sumele enorme ce 'i se destinase prin bugetul țerei. Nu oă dată demnitatea uniforme și a stégului național au fost sacrificate interesele străine.

Averile bisericesci, destinate mai cu deosebire pentru folosința publică, s'au risipit și fondurii și veniturii; cele întăi prin neapărarea lor despre felurile în-călcării vecine, sau prin nelegiuite și vătămătoare schimburi, iar cele de al doilea prin întrebuințarea lor în cheltueli cu totul necompatibile cu menirea lor, părăsind cu totul îmbunătățirea morală și materială a clerului miran, cu deosebire; ne-

îngrijind de loc de întreținerea în bună stare a sântelor locașuri religioase.

Ver cât de mari erau veniturile școlilor, instrucțiunea publică a stat mărginită la câte-va școli prin orașe, fără a se lua nici o măsură pentru dezvoltarea intelectuală a populațiunii sătesci, lăsată a zăcea în întuneric.

Lucrările publice atât de neapărate spre dezvoltarea avuțiilor noastre naționale, n'au produs nici un rezultat afară de câte-va șosele, cu totă însemnătatea colosală a capitalurilor de bani și de muncă ce s'a pus la dispozițiunea guvernului, și acesta, de cele mai multe ori, spre a înlesni transportul productelor de la moșiile domnesci la schele.

Abusurile de putere, însușirile de atribuțiuni, necompetința și actele arbitrare ale deosebitelor departamente, din care au rezultat o abstracție nemulțumire, necontenitele tânguiri și opozițiuni în contra tuturor guvernelor, chiar și când aceste voiaș a face binele, au provocat apel la înfruririle și intervențiunile străine, și care apoi s'au rezultat în detrimentul autonomiei naționale. Și ast-fel, lipsa simțului de dreptate și răspundere a putut aduce o națiune la ușa mormântului.

Iată care au fost urmările neresponsabilității ministeriale sub regimul reglementar.

Nimic din abusurile și fără de legile enumerate mai sus, nu este neesact, nimic esagerat. Faptele sunt de o veritate istorică; faptele sunt atestate în totă întrețigimea lor, în votul emis de Adunarea ad-hoc a Moldovei, în ședința de la 20 Novembre 1857, la care a luat parte și a subscris însuși D. Lascar Catargiu, fostul președinte al consiliului, în calitate de deputat al colegiului proprietarilor mari din județul Galațului.

Ce a înțeles dară a face acea Adunare muma, ce măsură preservativă a vrut a lua ea pentru viitor, când a emis acel memorabil vot: 1 ca ministrii să fie responsabili înaintea Adunării generale a țerei; și 2, când ea a mers ca rigore pene la aceea de a dice că: *Ministrii osândiți, nici într'un chip să nu potă fi ertați de șeful Statului?*

Acea Adunare, expresiune adevărată a voințelor și durerilor țerei, acea Adunare compusă de tot ce a avut țera acesta mai ales, mai luminat, mai patriot în toate clasele societății, când a cerut responsabilitatea ministrilor, în fapt ca și în drept, a găsit, după cum rezultă din debateri, că numai responsabilitatea aplicată este singurul mijloc:

1. De a pune un capăt relelor trecutului, de a statornic în România un guvern tare, drept, nepărtinitor, pentru carele propășirea și ideea de Stat Român să fie o lege;

2. De a impune și guvernațiilor și gu-

vernatorilor respectul legalității;

3. De a da însuși Domnului o putere care să 'l pună în pozițiune a se împotrivi la cererile și înfruririle din afară;

4. De a pune pe Domn mai pre sus de ori-ce plângeri, mai pre sus de luptele partitelor, și așa a 'l face neviolabil;

5. De a face ca ministrii să se privească și să o cărmuiască ca funcționari ai țerei, iar nu ca instrumente orbe ale voinței partitelor și propriilor lor aplicări;

6. De a face ca în viitor deminitatea și drepturile națiunii să nu mai fie sacrificate tuturor intereselor, pretențiunilor și înfruririlor străine;

7. În fine, pentru ca autonomia României să fie un mare și sânt adevăr.

Puterile garante, adunate în conferințele de Paris, înțelegând importanța și legitimitatea acestor dorințe le a ratificat prin articolul 15 al convențiunii din 19 August 1858, (carele a servit de basă art. 101 al Constituțiunii din 1866 iunie) și care glăsuiesce:

„Ori-ce act, emanat de la Domn, trebuie să fie contra-semnat de către ministrii competenți.

„Ministrii vor fi răspunzători de violarea legilor și mai ales de ori-ce risipă a banilor publici.

„Ei vor fi justițiabili înaintea Inaltei Curți de justiție și de casațiune. Urmăririle vor putea fi provocate de Domn sau de Adunare.

„Punerea sub acușațiune a ministrilor nu se va putea pronunța de cât cu majoritatea de două părți din trei a membrilor prezenți“.

Constatând aceste, este timp să ne punem dureroasă întrebare: voturile generose ale Adunărilor din 1857, art. 15 din convențiunea de Paris și art. 101 din Constituțiunea autonomă din 1866, avu'tu un rezultat practic?

Contribuțiunile ele la îmbunătățirea stărei morale și materiale a țerei? Relele pe care le-am semnalat mai sus, stărpitu-sau? Din nenorocire nu putem de câtă răspunde negativ, și cauza principală stă întru aceea că: veri cât de draconice ar fi legile de responsabilitate ministerială, acele legi vor rămânea o literă mōrtă dacă se va falsifica reprezentațiunea națională, în sursa și eserițiul ei, reprezentațiunea ce are dreptul controlului și, din preună cu Domnul, dreptul dărei în judecată a ministrilor. Prin o fatalitate, aprōpe neînțelēsă încă, o mare parte din guvernele ce s'au succedat la putere, de la punerea în aplicațiune a convențiunii din 1858, eră mai cu sēmă guvernul D-lui Lascar Catargiu (1871—1876) au luat de normă a păși pe calea abuzivă a guvernelor reglementare, și apoi, spre a scăpa de o răspundere bine meritată, a falsifica, pene în ultimile base, reprezentațiunea națională, compundu-și nisce Adunări

de poruncelă, prin corupțiune și prin tot felul de fraude și fără de legi.

Lucrul era de temut și de prevăduț de mult, căci cu greū renunță la puterea absolută, cu greū se supun legilor controlului acei ce s'au usat în absolutism și sistemul bunului plac. De aceea, țera de a doă și după inaugurarea regimului ce creea convențiunea de Paris, a țintit mai presus de cât și chiar la alegerea Domnului, la respectarea și dezvoltarea Constituțiunii prin neatărnarea *Obștescei Adunări*.

Era vedat că, tot binele ce se accepta de la noua Eră în care intra țera, atōrna de la compunerea *Adunării*. Prin urmare, totă stăruințele, totă energia, tot patriotismul țerei legale, de la 1858, s'au concentrat în singurul și mântuitorul scop de a isbuti a avea o Adunare capabilă nu numai de a alege un bun Domn, dar și de a controla lucrările acestuia; dar și de a fi mai presus de toate: *credincioasă și necoruptibilă păzitoare și apărătoare a Constituțiunii țerei*.

Prin această direcțiune dată faptelor și spiritelor în țera, Români au lucrat în deplin acord cu intențiunile bine vitoare ale guvernului frances și aliaților săi, cari, sciind că țera, a căreia organizare avea a se face, de secol era prada unor adusuri și desordini administrative numeroase și învechite, au trebuit să caute o vîndecare; și în lipsă de omenii investiți cu autoritatea morală trebuincioasă, pentru a îndeplini această sarcină, au căutat a o găsi *numai în controlul aspru și eficace a cărui eserițiu să fie pus în mâinile unei Adunări alese*. (Circularea Cabinetului frances din 20 August 1858).

Etă cât de mare era însămătatea ce puterile garante dau reprezentațiunii noastre naționale.

Prima încercare a noiei machini guvernamentale, s'a făcut în 14, 16, 17 și 18 Decembre 1858, cu ocașiunea alegerii deputaților ce avea a compune prima Adunare electivă, convențională, destinată, mai cu sēmă, a alege pe Domn. Respectul țerei pantru noul regim ce avea a se inaugura, și a căruia esperimentare se făcea pentru prima oară, a fost așa de mare, în cât după lungi, desinteresate și ferbinti debateri în presă, în întruniri publice și private, în colegiile electorale, nu s'a roșit de pe loc în favoarea vre unui candidat de Domnie, lăsând alegerea Domnului în aprecierea Corpului chiămat de convențiune a o face, și mărginindu-se, alegători în singura împlinire a marelui misiunii ce le era încredințată și de convențiune și de binele comun: misiunea de a alege bun și vrednicii deputați.

Colegiile electorale, voiaș să lege pre Domn către țera, eră nu pre țera către Domn. În 1858, țera alegătoare nu voea ca Domnul puindu-se mai pre sus de Adunare ca ales al Națiunii, ca impus de Națiune Adunării să 'l tăgăduiescă drepturile, să 'l paralizeze

puterea, și la totă întâmplarea să pue glasul său mai presus de glasul legii.

Căci, o asemenea teorie, ar fi condus la sfărâmare, sau falsificarea Constituției la depostism, la guvern personal, la dicatorie după cum ne a și dus, în cele de pe urmă, numai pentru că: pe de o parte Adunările posterioare cele din 1858, au fost mai prejos de înalta lor chemare, mulțumită nu atât restricțiilor electorale ale convenției, ci ingerințelor fățișe și rău voitoare a unor guverne ce au ținut a renvia, cu ori ce preț, regimul reglementar cu totă suita sa de fără de legi.

Căți va ani de legalitate fură acordați națiunii.

Cinci ani de experiențe mai mult, sau mai puțin corecte, ținând socotela de nouitatea instituțiilor, autorisa pe toți omenii de bine, fără deosebiri de culori, a crede că rădăcinile regimului reprezentativ, sunt pentru tot-d'auna și adânc împântate în pământul nostru. Inșă venirea la putere a omenilor ce au compus ministerul de la 10 Martie 1871, au dovedit țerei întregi că ea se înșelase amar și d'astă dată.

Acest minister arată, de pe loc, că și-a însușit misiunea de a repune în cestiune tot ce se făcuse de la 1856 pentru introducerea unei noue Ere de legalitate și prosperitate; de a dejuca toate speranțele, toate frumoșele iluzii ce Români și făcuse despre sistemul constituțional.

Și toate aceste în numele libertății, a egalității și mai cu seamă a stabilității scumpă fie-cărui Român fără excepție. Faptele acestui minister au silit cu drept cuvânt pe fie-care cetățen a arunca o tristă privire în trecut și a se întreba: dacă astfel avea a fi rezultatul votului emis în 1857 de Adunarea ad-hoc a țerei Românești care rostea :

„Cărem guvernul constituțional reprezentativ, și conform vechilor obiceiuri ale țerei, o Adunare generală care să fie întemeiată pe o basă electorală largă, așa în cât să reprezinte interesele generale ale poporului Român ?“

Oare spre a desăvârși o operă ce avea începută, cu care să însărcinase ministerul din 1871, adică călcarea tuturor legilor, domnia abuzurilor, lipsa de dignitate națională, slăbiciune și nepăsare pentru drepturile țerei și pentru binele public, stărpirea ori cărei velități de control, etc. n'ar fi fost de ajuns regimul reglementar de care am cercat a ne lepăda în 1856 și 1858, și cu carele credeam că am rupt-o pentru tot-d'auna în 1866? Inadevăr punând în comparație ambele regime, acel reglementar cu acel inaugurat și practicat de Cabinetul Catargi- 5 ani în șir—e mai de preferit cel d'ântăi, pentru că avea pentru dânsul, cel puțin, meritul francheții, și nu era nevoit ca acest din urmă, pentru a se mântui la putere, să nutrească

frauda și corupțiunea în sinul societății.

Acest regim este cu atât mai culpabil, cu cât mai toate ideile cele mari și politice erau realizate la venirea lui la putere, și nici un alt mobil nu l'a împins pe această cale funestă națiunii, de cât numai tendința de a o governa în contra voinței și a intereselor sale.

Cu atât mai culpabil fu acest Cabinet, cu cât tocmai când edificiul nostru politic și social părea a fi la adăpostul ver cărui atentat, tocmai când națiunea română, după dureroșele lupte a le trecutului, dotată cu instituții liberale, se aruncase fără grijă în brațele viitorului, pe care l' privea cu încrederea tocmai atunci o comotivă violentă sgudui, pene în fundament, echilibrul constituțional al Statului Român, și puse în pericol rezultatul atâtor lupte, atâtor sacrificii: *ministerul Catargi venise la putere.*

Acest guvern proclamă îndată cu audacție că: el venea să infrunte opiniunea publică, pe care o considera ca o femeie de uliță, și se întrebuinteze puterea pentru a realiza înțagajamentele ce luase venind la putere.

România a fost, de aci, guvernată ca o ficțiune, ca o aglomerare de omeni fără ver un caracter propriu al lor, fără nici un interes național și de Stat al lor, fără o personalitate deosebită de a celui întâi a-veniturier venit. Facțiunile și coteriile, ce n'au întârziat a gravita în jurul acestei puteri anormale și arbitrare, au sfârșit a o isola cu totul în mijlocul națiunii. Străin ast-fel de dânsa, pentru acest guvern ea nu mai esista. Interesele ei naționale economice, aspirațiunile ei de propășire morală și intelectuală, au fost nesocotite. Toate au fost monopolisate în favoarea străinilor. De aci provine acea sistematică falsificare, aceea călcare făcută cu rea credință tutulor libertăților noastre publice.

De aci vedem pe acest popor, carele de abea începea regenerarea sa politică și socială, condamnat a crede că totul trebuie să se facă prin străini, și ceea ce este foarte vătămător caracterului națională Românul este incapabil de a produce. De aci punere de dări și tot felul de sarcine, cu totul în disproporțiune cu serviciile oferite. De aci împrumuturi oneroșe și bugetul Statului condamnat a afecta, mai mult de jumătate din veniturile țerei, la plata unor anuități și dobândi, destinate a acoperi risipa și desordinele administrației.

Desbrăcați de veri ce altă convicțiune politică, ne vrând a auți, măcar, să li se vorbescă despre un ideal național al poporului Român, acel guvern purerea și au căutat și găsit echilibrul său în satisfacerea, neîncetat crescândă, a exigințelor străine. Fără sprijin înăuntru, espus a cădea la cel mai mic vânt din afară, spre a se mântui, au atras asupra națiunii un șir de umiliri, amenințări și daune. Nu a

trebuit să trecă mult timp, pentru ca totul în politica noastră internă, să fie redus la o agitațiune sterile, lipsită de ori-ce idei și principii, la o luptă aprigă de intrigă, de machinațiuni astuțioșe și violente, în care victoria în tot-d'auna a fost a celui mai fără conștiință, a celui mai servil.

Și pôte că acest vârtej de demoralizare internă nu ne ar fi făcut atâta rău, dacă ministerul Catargi, înarmat cu puterea publică, n'ar fi abusat de ea pene la esces în contra țerei. Am vădut membrii ai acestui Cabinet amenințând țera cu intervențiunii străine, numai spre a da afacerilor, de o ordine cu totul internă, caracterul și gravitatea unor ardetore cestiuni internaționale. Și, pentru ca să aservescă țera prin intervențiunea Corpurilor Legislative, în profitul concesionarilor străini, au împânat toate funcțiunile publice cu creaturi gata a se preta la ori-ce fraudă electorală.

Iată care sunt considerațiunile pentru care, cu drept cuvânt, și în capul tutulor acuzărilor făcute foștilor miniștri, se pun violările de Constituțiune, falsificarea prin fraudă, violență și corupere, a representațiunii naționale. Căci, după planul ce și-au tras acel minister, voința națională călcată odată în picior, totul rămânea la dispozițiunea lui.

Acosta este acuzarea capitală; ea se raportă la faptul de la care au decurs, printr-o consecință fatală, călcările de legi, ruina financiilor, dare de concesiuni mai pre sus de puterile țării și compromitere, prin urmare, a creditului ei, în fine : toate acele acte culpabile în genere cunoscute.

Spre a putea falsifica sistemul reprezentativ în principiul său, nu era destul, omenilor ce și luaseră această tristă misiune, de a înfruri în alegeri, printr'un plan concertat de violențe și de corupere; nu le era de ajuns a urmări acest plan chiar de la formarea listelor electorale; ei făcură să intre în acțiunea lor toate ramurile de administrațiune și chiar complexul legiuirilor Statului, sub motivul neal de a le pune în armonie cu Constituțiunea. Numai ast-fel puteau spera să și asigure puterea cu desfiderea simțimentului public.

Faimosul plan de „reorganizare a țerei“, ce revenea, într'un mod stereotip, în toate discursurile și manifesturile foștilor miniștri, n'avea alt scop.

El tindea a neutraliza efectele principiilor noastre constituționale, prin legi speciale.

Totul era sacrificat acestui plan. Țera era ținută sub lucrarea neîncetată a administrațiunii, la dispozițiunea căreia era pusă și justiția, și puterea armată, și financiele, într'un cuvânt toate puterile violente și coruptore de cari putea să dispue guvernul, spre a nimici esercițiul dreptului electoral și legile cele mai esențiale ale Statului. Este destul a aminti legea comunală și codicele penal, cari au

fost revădute, sub pretext de a se pune în armonie cu Constituțiunea, însă cu intențiunea reală de a falsifica printr'ensele principiile din Constituțiune. Prin modificarea legii comunale, se instituiră în comunele rurale ca consilii de drept numai cei avuți cu servitorii lor, iar în codicele penal se introducea, pe de o parte, o lege contra presei, împreună cu încurajarea delatiunii și cu izbirea în atribuțiunile juriului.

Și nu era destul a nimici dreptul electoral, în cea ce privește alegerile Corpurilor Legiuitoare și comunale.

Mai toate Corpurile electivă ale Statului avură aceeași soră, spre a se generaliza sistemul de nimicire a dreptului electoral și a se crea autorități, cari, toate având aceeași sorginte, să se susțină între dăsele, și toate împreună să manție guvernul.

Ast-fel s'a adus o adâncă sdruncinare în totă țera, prin disolvări mai generale de consilii comunale; căci de la dăsele depindea falsificarea listelor electorale, și la o asemenea lucrare nu puteau să devie complici de cât consilierii comunali eșiți din violințele și coruperile administrațiunei.

Acăsta este funesta sistemă, al cărei scop esclusiv era menținerea puterii contra voinței naționale. Efectele ei fatale au fost nimicirea principiului despărțirii puterilor Statului, ast-fel că, Puterea Legiuitoare nu mai era de cât un trist simulacru, iar puterea judecătorească un instrument în mâna miniștrilor spre a falsifica listele electorale, spre a ingera în alegeri, spre a pedepsi pe cei independenți și a ocroti pe cei culpabili, dar *necesari* fără de legilor guvernului.

Procedând ast-fel, ministerul Catargi ne întorcea sub un regim mai nefast și de cât acel regulamentar, pentru că chiar regulamentul, la capitolul 8, art. 279, 302, 318 și 355, recunoștea principiul despărțirii și al neatărnării părții judecătorești de cea administrativă. Dăr și aceșii articoli, ca toate prescripțiunile cele bune ale acelu Stat, au rămas literă murtă. Domnul rămăsese singur judecător și executor al supușilor săi, după cum era sub fanariotii.

Prin aservirea puterii judecătorești, D. Catargi și colegii săi sdrobesc una din cele mai puternice garanții ale regimului constituțional reprezentativ. Prin chipul său de a falsifica Constituțiunea cinci ani în șir, D-sa a silit de multe ori țera să regrete timpul regulamentului organic.

În Anglia se știe, că nu atât parlamentul, pe cât autoritatea tribunalelor, proteje libertatea cetățenilor. Acea ce deosebesc pe poporul engles de cele alte popore, este, mai cu seamă, lipsa unui corp de funcționari separați de clasa dominantă a națiunii și înșufiați de un spirit exclusivist. Adâncul simț judiciar al națiunii,

nutrit prin o organizare poporară a justiției; ura pentru ori-ce teorie politică absolută; deprinderea de a trata cestiunile cele mai complexe; posesiunea baseilor unei adevărate libertăți politice, deosibesc pe engles de alte popore. Dăca Anglia, pe lângă scutul parlamentului, ca garanție a drepturilor poporului, n'ar fi avut și acele instituțiuni locale, aristocratice este adevărat, însă independente; deăceea n'ar fi avut așa numita *common law*, ia mai cu deosebire acele independente curți de justiție la Westminster și juriul, Anglia astăzi s'ar afla încă acolo unde suntem noi în materie de constituționalism. Iasă acolo guvernul și aristocrația nu sunt absolute.

Și unul și alta, sunt silit a se pleca înaintea unor anumite bariere: legea, presa, juriul, întrunirile publice, comuna. Este de neșgăduit, că și guvernul engles, prin înalta sa rațiune, prin devotamentul său la interesele țerei, au contribuit și contribuie, mult la întemeierea acestor garanții.

Dacă a fost vre-o dorință pe care Adunarea ad-hoc a Moldovei în 1857, a cerut-o cu mai multă stăruință, apoi aceea a fost: *Deplină neatărnare a puterii judecătorești de cea administrativă*, ca condițiunea cea mai caracteristică a unui guvernământ bun și regulat, ca garanția cea mai puternică a neviolabilității persoanei Domnului. (Vezi votul de la 14 Noemb. 1857).

Adunarea noastră, vedea în mijlocul acesta realizarea garanțiilor necesare societății și cetățenilor, așa în cât, de aci înainte, nimeni să nu fie judecător în propria sa cauză, după cum fusese pără atuncea.

În adevăr, într'un guvernământ constituțional, adevărat reprezentativ, mărșinirea și despărțirea Puterilor sunt în interesul libertății tuturor. Politica trebuie să rămăe deplină independentă. Puterea publică execută legea, însă țera, regulat prezentată, o face. Guvernul dirige întrebuințarea fondurilor publice; însă Adunarea națională ficsază resursele, ea votează impozitele, etc. . .

În principiu ca și în fapt, acest regim nu e de cât guvernarea organizată a țerei prin țera.

Așa dăr, sistemul reprezentativ său constituțional, sistemul garanțiilor, pe care atât de puternic l'au șgduit ministerul Catargi, este învederat că a fost idealul politic la care ținea poporul Român în toate luptele se politice și sociale, de la 1821 până acum. Una din condițiunile cele mai esențiale ale acestui sistem politic, fiind responsabilitatea puterii executive. Adunările ad-hoc în 1857, chemate a alege între responsabilitatea directă a Capului Statului, așa cum o prevedea regulamentul organic, într'un mod mai mult său mai puțin pronunțat, și între acea a

consilierilor săi, s'au grăbit a se pronunța pentru sistemul din urmă.

Și cu multă înțelepciune au lucrat făcând ast-fel. Responsabilitatea Capului Statului ar fi un permanent risc de revoluțiune, și, pe lângă aceste ea ar reconstitui sub o altă formă absolutismul personal al Suveranului. Răspunderea miniștrilor, vederat este ca aceea mai rațională, cea mai puțin periculoasă și cea mai efectivă garanție, acolo unde cetățenii sunt garantați în contra vrei-căru arbitrar, echitabil protejați în interesele lor, în conștiința lor, în munca lor; acolo în fine, unde legea, liber discutată și votată de către Adunări, e respectată de puterea executivă, când aceea putere nu usurpă alte însărcinări de cât a manține autoritatea legii și a'i interpreta apcațiunea prin tribunale independente, ceea ce la noi, sub regimul ministerului Catargi, nici a se spera n'a fost ertat.

De aci rezultă o desorganizare și o suferință generală. Pe de o parte administrațiunea fiind ocupată aproape esclusiv cu manopere politice, cu grijă de a năbși nemulțumirile și de a îndestula serviciile și susținerile venale acordate guvernului, nu numai că lasă în cea mai deplină părăsire îngrijirea intereselor generale, dăr le isbesce prin favor ca și prin persecuțiuni speciale. Pe de altă parte, întinderea și manținerea unei asemenea sisteme, cerând mari resurse bănești, tesaurul public devenise prada unei risipe desfrânate. Acăsta stare de lucruri se mai complică și prin necesitatea, pentru un guvern contrariu voinței naționale, de a se rezima pe susțineri din afară, și acele susțineri se traduc prin concesiuni, cari isprăvesc de a slei resursele țerei.

De aci deficituri crescende din an în an; împrumuturi din ce în ce mai mari, prin urmare adause neșcetate de impozite, cari ajunseră a covârși cu mult puterile contribuitori ale poporului. Situațiunea financiară ce o vom espune la rându ei, va demonstra acăsta matematicesce.

Un asemenea regim, cinci ani măntinut cu ori-ce preț la cărma țerei, nu putea să aducă de cât cea mai adâncă perturbățiune în organismul Statului, să falsifice toate instituțiunile, să atenteze la principiile de adevărată ordine și de morală publică, să corupă însăși moravurile, să compromită interesele țerei, s'o îngajeze greu pentru un lung viitor și să sece până și șorgint a veniturilor Statului.

Este constatat că el n'a renunțat la luptă contra națiunii, nu s'a retras de cât atunei când, ne mai având nici credit spre a'și procura noi resurse bănești, nici ce mai storce contribuabililor, golise cu desăvârșire toate casele publice și nu mai avea cu ce să soldeze o susținere din ce în ce mai scump plătită.

Grăbirea cu care fostul guvern ordonă

arderea corespondinței din 1875, este vă probă despre ceea ce s'ar fi descoperit pentru tot cursul administrației sale, și cu deosebire pentru violentele sale alegeri din 1871 și 1875.

Cele 109 dosare de telegrame secrete ce au scăpat nearese, precum și corespondența ce s'au găsit prin perchisițiune la foștii prefecti, și care se alătură ca appendice la această lucrare, nu sunt decât de cât o mică parte din corespondența secretă, ce a scăpat neareasă în câte-va județe, pôte din cauză că acel guvern cădând, și ordinele de ardere fiind date prefectilor, iar nu șefilor de stațiuni telegrafice, ele nu s'au comunicat la timp utile și nu s'au aplicat.

Cu toate acestea, puținul ce rămâne nedistrus de acel regim, ajunge cu prisos a face lumina.

Fără a perde din vedere că ingerințele scandalose, ce acele telegrame desvăluiesc, se exercită asupra celor două college mai avute ale țării, numite conservatoare, și în care un guvern realmente conservator trebuia să găsească un sprijin natural, se constată că guvernul trecut a usat de corupere prin bani, corupere prin acordări de moșii arendate la favorită, câte pe de ce an și cu mult mai jos de cât au dat alți concurenți; de corupere prin acordare și promitere de funcțiuni și diferite favorite; de amenințări prin destituirii; de înfrurire prin justiție, tribunalele fiind puse la ordinele prefectilor, spre a depărta de la dreptul electoral pe alegătorii opozițiunii și spre a întări pe alegătorii guvernamentali; de presiune violentă prin putere armată; de suspendare de urmărire judecătorească contra agenților electorali; în une de un amestec direct, de totă ora, în toate operațiunile electorale, și de punere de candidaturi oficiale de dreptul și pretutindeni, în numele consiliului de miniștri, în 1875 ca și în 1876.

De nu numai în ordinea politică, ci și în ordinea morală și socială a Statului, în ordinea judiciară, în cea financiară, în amantă, la școli — pretutindine legea a fost călcată, răsturnată, restălmăcită numai și numai în vederea menținerii guvernului la putere, numai și numai pentru a satisface un partid ce se acaparase de putere și nu voia să o deponă cu nici un preț.

Și cel puțin, decât ar fi mulțumită țera! De să intrăm în amănunte, pe capitole și pe ministere.

Motivele pe cari s'a basat Adunarea deputaților spre a pronunța punerea în acuzațiune a preveniturii Lascar Catargi, fost prim-ministru și ministru de interne sunt de următoarele:

„Că în comună înțelegere cu colegii săi a abusa de puterea sa, spre a falsifica alegerile și a lipsi pe cetățeni de liberul exercițiu al drepturilor lor civice, în acest scop întrebunțând și forța publică contra

pacinicilor cetățeni, cari fapte contrarie Constituțiunii sunt prevădute și de art. 95, 96, 106, 107, 147 și 157 din codul penal;

„Că a călcat art. 29 din Constituțiune, suspendând aplicațiunea lui, și comițând cu această ocaziune și delictul prevădut de art. 99 și 154 din cod. penal;

„Că a violat art. 14, 21, 24 și 25 din codul de procedură penală oprind pe magistrați de a și îndeplini datoria, și suspendând prin această cursul justiției, fapt prevădut și de art. 99 și 154 din cod. penal;

„Că a întrebunțat banii publici atât în propriul său folos, cât și în mod ilegal, ceea ce constituie o adevărată delapidare sau un abuz de încredere, fapt prevădut de art. 140; și că ajutând cu bună știință pe colegul său de la finance în violarea legii budgetare și a art. 8, 14 și 12 a legii din 22 Iunie 1871, și a art. 45 al legii contabilității generale a Statului, a cauzat prin această ună pagubă însemnată tesaurului public, fapt prevădut de art. 140 sau 323, combinat cu art. 50 din codul penal;

„Că a desființat, provocând a se arde, corespondința telegrafică cu prefectii, fapt pedepsit de art. 203 din cod. penal.

„Mai e acuzat de agent provocator, în înțelegere cu colegii săi, a crimelor și omorurilor săvârșite la Giurgiu în 1873 Martie 13, și la Alexandria, în anul 1874.“

Aceste violări de legi și Constituțiune s'a petrecut cu ocaziunea următoarelor acte.
(Va urma).

ȘTIRI DIN INTRU

De la 24 a curentei, până astăzi, în corpișul județului Vaslui, a cădut pucina plouă, era timpul a fost rece, arăturile și semănarile de primăveră continue.

ANUNCIURI MINISTERIALE

MINISTERUL DE FINANCE

Casieria județului Teleorman

În ziua de 16 curent, urmând a se vinde prin licitație publică, în localul acestei casierii și prin pașă formelor legale, 200—260 chile mari grâu și 200—300 deto porumb averea fostului arendaș al moșiei Baldovinesci — Ciolănești, sechestrată prin legea de urmărire pentru plata arendii aceei moșii.

Casieria publică despre această, spre cunoștința doritorilor în genere.

No. 2,770. 1877, Aprilie 1.

MINISTERUL DE RESBEL.

Licitația pentru aprovizionarea a 10,000

perechi cisme de infanterie destinată a se ține la 25 Aprilie curent, conform publicației No. 1,354, inserată în *Monitorul oficial* No. 61, este suspendată.

Acosta se comunică spre cunoștința publică.

No. 2,635. 1877, Aprilie 5.

Intendența militară a diviziei a 2-a teritorială.

Viseră, la 15 Aprilie curent, orele 8 dimineața, urmând a se vinde prin licitație pe piața oborului de vite un cal anume Arton, din escadronul călărași Ilfov.

Prin urmare se publică spre cunoștința amatorilor în general.

No. 4,842. 1877, Aprilie 6.

Administrația generală a domeniilor și pădurilor Statului.

La 14 Aprilie 1877, ora două din zi, urmând a se ține licitațiune în localul administrațiunii, casele Ștefănescu, calea Mog șoiei, în Bucuresci, pentru vânderea a 5 obligațiunii domeniiale cu cuponul de 1 Iuliu anul curent, depuse de D. Ștefan Popela garanție pentru moșia Curesci, a mănăstirii Glavaciocă, din Ialomița pe periodul 1871—1876 și a cărora valoare are a se încasa la thesaur în compta sumelor datorate de D. Popela din arenda espusei moșii.

Administrațiunea publică această spre cunoștința generală cu invitare ca persoanele ce ar dori a cumpăra espusele efecte, să bine voiască a se presenta la concurență, la ziua și ora deștă, în localul mai sus citat, însoțiți de garanțiile provisorie, în valoare de lei 500 care va putea fi în numerar sau efecte publice recunoscute de Stat.

Explicându-se tot uă-dată, că persoana asupra căreia se va adjuca vânderea citațatelor obligațiunii, va fi datore, în cas de a se aproba meșatul, a răspunde prețul în termen de 24 ore de la data aprobării licitațiunii, după care numai se va libera garanția provisorie.

No. 9,508. (3—3) 1875, Aprilie 5.

Pentru motiv că arendașul moșiei șese trupuri Gița Fieni a Mănăstirii Căldărușani din județul Dâmbovița, pe periodul 1875—1880, datorésă mai multe cășturi din arenda și nici au complectat garanția definitivă.

Administrația, conform art. 4 din condițiunile cu care s'au arendat espusa moșie, pe de uă-partă au luat dispozițiunii pentru deposedarea arendașului, era pe de alta, face în general cunoscut, că, la 25 Aprilie curent, ora 2 post meridiană, urmând a se ține licitațiune, atât în localul administrațiunii, casele Ștefănescu, calea

Mogoșoai, în București, precum și la prefectura județului Dâmbovița, pentru rearendarea citatelor moșii pe restul perioadei 1875—1880 și cu condițiunile și regulamentul înserate în *Monitorele oficiale* No. 106, 123 și 167 din 1874, era ca condițiune specială, persoana asupra căreia se va adjuceca și confirma moșia închesteiune va fi dttore a respecta învoelile ce se vor fi făcut de delegatul administrației pentru esplotarea moșiei pe anul curent, despăgubind și pe administrațiunea de valdrea semănăturilor ce s'ar fi făcut de ea pe aceea moșie.

Personele doritoare a lua în rearendare moșia mai sus notată, să bine voescă a se presenta la concurență în localurile și ora defiptă însoțit fiind de garanție provisorie în valdore de lei 350 și în efecte prevădute de regulamentul de licitațiuni.

No. 9,511 (3 -3) 1875, Aprilie 5.

ANUNCIURĂ JUDICIARE

LICITAȚIUNI.

Corpul portăreilor Trib. Ilfov

Pentru dîna de 14 Aprilie curent, făcându-se de D. jude de pace al ocolului al 4-lea a se închiria cu licitație în pretoriul acei onor. judecătorii a imobilului din suburbia Popa Herea, strada Sfinți No. 37, a D-lui Costache Costandinescu, pentru despăgubirea D-lui Petre Ioan, se publică dără spre cunoscînța amatorilor.

No. 5452. 1877, Aprilie 7.

CITAȚIUNI.

Tribunalul Prahova, secția I.

D. Nicolae Rădulescu, de profesiune liberă, cu domiciliul necunoscut, se citescă prin acēsta, una și singură citațiune, conform art. 72 din proc. codului civil, ca la 9 Aprilie 1877, la 10 ore de dimineță, să se presinte la acest tribunal, spre înfățișare în procesul de divorț ce are cu socia s'a anume Elena născută Vlad Stoica; cunoscând că, nefind următor citațiunei, se va înfățișa și judeca cauza în lipsă, după art. 93 și 148 din pr. cod. civil.

No. 15,317. 1877, Aprilie 4.

ANUNC. ADMINISTRATIVE

Primăria orașului București.

Convocare.

Consiliul comunal al capitalei în vederea sarcinilor noui puse asupra budgetului comunal redepunând mandatului ce i s'a încredințat de D-nii alegători ai capitalei, pentru a putea fi consultați din nou

și prezentând demisiunea sa D-lui ministru de interne, care a fost acceptată pe baza adresei cu No. 6,925 a ministerului de interne, primăria orașului București, în conformitate cu art. 32 din legea comunala convocă printr'acēsta pe toți D-nii alegători ai colegiului I, II, III și IV înscrși în listele comunale definitive pe anul 1877, ca să se adune în localele însemnate mai jos în zilele de 27, 28, 29 și 30 Aprilie curent, spre a alege pe cei 17 D-ni consiliari municipali, prevăduți de lege pe restul timpului p'ene la împlinirea celor patru ani, pentru cât a fost ales consiliul demisionat, conform art. 31 din actuala lege comunala.

Acēstă alegere se va face pe colegie și secțiuni, conform legii, în modul arētat mai jos, adică :

I) D-nii alegători ai colegiului I-iu vor vota la ospelul comunal, în dîna de 27 Aprilie curent, spre a alege 4 consiliari.

II) D-nii alegători ai colegiului II vor vota tot la ospelul comunal, în dîna de 28 Aprilie, spre a alege tot 4 consiliari.

III) D-nii alegători ai colegiului III vor vota în dîna de 29 Aprilie în cinci secțiuni pe colorii în aceste locale și anume :

Secțiunea I coldrea Roșia la ospelul comunal, biuroul principal.

Secțiunea II coldrea Galbenă la scdla nouă comunala, strada Clementei.

Secțiunea III coldrea Verde la oficiul civil de Verde, strada Belvedere.

Secțiunea IV coldrea Albastră la oficiul civil de Albastru din strada Radu-Vodă.

Secțiunea V coldrea Negru la oficiul civil de Negru din strada Romulus.

Acēste secțiuni vor alege peste tot 4 consiliari. Deschiderea scrutinului se va face în fie-care secțiune și rezultatul scrutinului este proclamat de fie-care biuro. Resultatele diferitelor secțiuni, se vor aduna la biuroul principal, cel de la ospelul comunal, care va face recensimēntul general al voturilor și va proclama pe consiliari aleși de acēste colegie.

IV) D-nii alegători ai colegiului IV vor vota în dîna de 30 Aprilie în cinci secțiuni analog cu împărțirea capitalei în 5 colorii, după domiciliul alegătorilor, conform art. 33 din lege tot în localele însemnate mai sus pentru colegiul III.

Acēste secțiuni vor alege peste tot 5 consiliari.

Procedura diferitelor biurouri ale secțiunilor și a biuroului principal este cea indicată mai sus pentru colegiul III.

Acēste alegeri se vor face, conform art. 34, 38 p'ene la 47 din actuala lege comunala în cele 4 zile arētate mai sus, începându-se de fie-care colegiu, în fie-care dî, de la 9 ore dimineță și scrutinul deschidându-se în aceiași dî la 4 ore după amiază.

No. 3,745. 1877, Aprilie 4.
(3—3 la 5 d.)

OBSERVAȚIUNI METEOROLOGICE

Pe dîna de 18 Aprilie st. n.

Roșiori — Nor, pldce parțială, 15 gr. pl.
Pitești. — Tim frumos, sēra pldce 16 gr. plus.

Busu. — Nor, 11 gr. plus.

Giurgiu. — Senin, 16 gr. plus.

Cămpina. — Pldce cu vēnt, 10 gr. pl.

Ploesci. — Tim frumos, 12 gr. pl.

Oltenița. — Senin, 18 gr. plus.

Găesci. — Nor, vēnt slab, 12 gr. plus.

Urlei. — Vēnt variabil, senin, 12 gr. plus.

Văleni. — Nor, 10 gr. pl.

R.-Sărat. — Senin, 8 gr. plus.

Focșani. — Nor, 8 gr. pl.

Craiova. — Senin, sēra pucină pldce, 15 gr. pl.

Brăila. — Nor, 12 gr. plus.

Galați. — Variabil, 5 gr. pl.

Bacău. — Nor, vēnt, 15 gr. plus.

T.-Vesteti. — Pldce, furtună.

T.-Frmos. — Nor, 10 gr. plus.

Bērlad. — Liniscit, 8 gr. pl.

Iasi. — Senin, 11 gr. pl.

Argeș. — Variabil, sēra pldce liniștită, 7 gr. plus.

Măgurele. — Senin, 11 gr. plus.

Vaslui. — Nor, vēnt, nōptea pldce, 10 gr. pl.

Leova. — Variabil, vēnt, 12 gr. plus.

Fălcu. — Nor, vēnt, 10 gr. pl.

Roman. — Nor, vēnt, 5 gr. plus.

Păscani. — Nor, 8 gr. plus.

Fălticeni. — Tim frumos, 8 gr. pl.

Botoșani. — Nor calm, 5 gr. pl.

Mihăileni. — Variabil, 40 gr. plus.

Dorohoi. — Nor, 4 gr. pl.

MIȘCAREA PORTURILOR.

Severin, 6 Aprilie 1877.

Corăbii sosite încărcate —

" " deșerte 1

" pornite cu 3

" " deșerte —

Văpore sosite cu mărfuri 1

Văpore pornite cu " 1

Prețul productelor la hambar :

Grău ciacăr, calit. I, lei 85—90.

" " " II, " 75—80.

" " " III, " 50—57.

Pornbul 40—44.

Export :

S'au exportat chilogr. grău. 369,000

" " " " 9,000

CURSUL BUCURESCI

PRIMA CASĂ DE SCHIMB

LA

BURSA

No. 68. Strada Lipseanilor. No. 68.

7/19 Aprilie 1877.

| | Cump. | Vând. |
|--|-------|-------|
| Obligațiuni rurale | 75 — | 76 — |
| „ domeniiale | 66 — | 67 — |
| „ funciare rur. | 64 — | 65 — |
| „ „ urb. | 52 — | 53 — |
| „ 300 l. casa pens. | 110 — | 120 — |
| Imprum. municipal | 65 — | 66 — |
| „ cu prime Bucuresci (bilete de 20 lei) | 20 — | 21 — |
| (500 l.) Societat. Dacia | 230 — | 240 — |
| (100 l.) „ România | 50 — | 55 — |

Isac M. Levy.

CURSUL VIENEI

Viena, 18 Aprilie (st. n.) 1877

| | | |
|---------------------------|--------|--------|
| Metalice. | 58 | 80 |
| Renta hârtie | 63 | 90 |
| Naționale | 70 | 30 |
| Lose | 106 | 75 |
| Acțiunile Luncei | 772 | — |
| Credituri | 135 | 80 |
| London | 129 | 60 |
| Obligațiuni rurale ungare | 70 | 50 |
| „ temeșvar | 69 | — |
| „ transilvane | 67 | 50 |
| „ croate | manque | — |
| Argint în mărfuri | 114 | 75 |
| Ducatul | 6 | 07 |
| Napoleonul | 10 | 37 1/2 |
| Marc 100 | 63 | 70 |

BIBLIOGRAFIE

A ășit de sub tipar și se vinde la librăriile din Bucuresci, un volum frumos în 8° de 14 côle:

N. SCURTESCU

TEATRU

REEA SILVIA—DESPOT-VODA

(Ediția II-a)

Prețul 2 lei.

REVISTA MEDICALA ROMANA

apare uă dată pe lună sub direcțiunea doctorului C. A. Polihronic, fost elev al școlii practice de studii înalte și laureat al facultății de medicină din Paris.

Prețul abonamentului : pentru Bucuresci, un an 10 fr., șese luni 6 fr.; pentru studenții, un an 7 fr., șese luni 4 fr.; pentru districte și streinătate se adaogă portul.

Hartele fieși căruia district cuștatistica limitele plășilor și chiar numărul locuitorilor arătat la fieși care comună, se gășese numai la mine, cu precii scăduț numai de 5 lei noui. Se vor cere prin trimițerea preciiului de către tôte școlile din țără care sunt ordonate de înaltul guvern al imșoseda pentru școlari județeni din clasa a doua.

Locotenent-colonel

D. Papasoglu.

Calea Văcăreșci No. 151.

P. S. Afară de districtele Vălecea, Romanași, Ialomița, Brăila și Busău, cari sunt epuisate.

A ășit de sub presă : **Filosofia față cu progresul sciințelor positive**, discurs pronunțiat cu ocașiunea șolemniței ai i versaliș universițății de Iași, de D-nu Constantin Leonardescu, profesor de filosofie la universițatea de Iași.

De vândere în Iași la librăria Livandoschi și Daniel ; în Bucuresci la librăria Soeck.

A ășit de sub tipar :

POESII

de

N. Scurtescu

Un volum în 8°, coprinđend mai multe ode, balade, elegii, fabule etc.

Se afă de vândere la librăriile D-lor Soeck & Comp., Szölösy și Graeve & Comp., cu prețul de doui lei noui esemplarul.

A ășit de sub presă romanul **Vrăjitorea roșia sașu Mörta și viuă**, de Xavier de Montépin, traducțiune de St. P. Bureghelea, 3 volume mari în 8° de 54 côle. Prețul a tustrele volumele 9 franci.

Se mai afă devândere puține esemplare din romanul **Misterele Indiei**, 3 volume mari în 8°, de același autor, prețul 8 franci.

A se adresa : în Galați la administrațiunea diarului *Vocea Covurluiului*; în Bucuresci, la librăria Soeck & comp. frați Ioanițiu & Comp. și Graeve & Comp : în Iași, la librăria Dim. Daniel ; în Craiova, la librăriile frați Samitca și Aron Zviebel ; în Ploesci, la librăria G. Kârjean ; în Brăila, la librăria Unirea ; în Bêrlad, la D. M. Barbu, comerciant ; în Turnu-Măgurele, la librăria Tomșa.

A ășit de sub presă : **Indice Bibliografice**, al cărților publicate românesce, în România sașu de Români în anii ; 1874, 1875 și 1876.

A ășit de sub tipar romanul :

FRATII CORSICANI

de Alexandru Dumas, traducțiune de Al. D. Iarcu, precii 1 franc. În Bucuresci la tôte librăriile ; Iași la librăria Daniel ; Galați, Nebuneli ; Craiova, Lazăr ; Ploesci, Cârjan.

A ășit de sub presă a 5-a edițiune :

CATECHISMUL

DREPTULUI ADMINIS TRATIV ROMÂN

op autorisat, conform noului program, de onor. minister al instrucțiunei publice.

Se afă de vândere la tôte librăriile și la tipografia Curți, Pasagiul-Român, No. 12, cu precii de 55 bani.

ANUNCIURI PARTICULARE

Spre a evita ori ce confusiune în viitor, fac cunoscut că de acum și înainte voi adăoga pe lêngă numele meu și numele de familie al munei mele ast-fel ca pe viitor voi subsemna

George Ionescu Urlătzeanu.

(2-3)

Perđend uă poliță în valöre de 400 fr., cu data 1 Noembre 1876, în ordinul George Stănescu, și sub-scrișă de G. Petrovici, fac cunoscut că acea poliță va rămănea ca hârtie albă de öre-ce m'am învoit cu D. debitor G. Petrovici.

(1) George Stănescu.

De închiriat, două camere bine mobilate în etajul de sus, strada Calvină, No. 14. (1)

De închiriat, catul de sus din casele situate în calea Moșilor, No. 132, coprinđend 7 încăperi, șopron, grajd pentru 4 cai, și curte spațioșă.

A se adresa în apartamentul de jos sașu la D-nii A. E. Zehender et Comp., calea Moșilor, No. 50. (2-2đ)

De închiriat, trei prăvălii din gura pieteșei Sf. Anton, strada Bađaca, proprietatea fraților Bađaca ; a se adresa la D-nu Enache Ștefan, tutorele defunctului C. Bađaca în tôte țilele de dimiņța pênă la ora 12 p. m. chiar la acele prăvălii. (1-3đ)

DE INCHIRIAT de la St. George viitor, uă pereche case cu două etaje compuse din đece camere, situate în strada Berđei, Nr. 78. Amatoriș se vor adresa la D. Mihalache Marcovici, aceeași stradă Nr. 51,

SERVICIUL DE VARA

CALEA FERATA A STATULUI

MERSUL TRENURILOR PE LINIA BUCURESCI-GIURGIU (SMARDA)

VALABIL DE LA 9 (21) APRILIE 1877 PENE LA NOUI DISPOZIȚIUNI

| BUCURESCI-GIURGIU | | | | | GIURGIU-BUCURESCI | | | | |
|---------------------------------|------------------------|------------------------|---------|--------------------|-------------------------------|------------------------|------------------------|-------------|--------------------|
| KILOMETRE de la BUCURESCI | STAȚIUNILE | ARETAREA TRENURILOR | | | KILOMETRE de la GIURGIU | STAȚIUNILE | ARETAREA TRENURILOR | | |
| | | TRENURI MIXTE | | TREN de mărfuri | | | TRENURI MIXTE | | TREN de mărfuri |
| | | Nr. 1 | Nr. 3 | Nr. 103 | | | Nr. 2 | Nr. 4 | Nr. 104 |
| | | ORE MIN | ORE MIN | ORE MIN | | | ORE MIN | ORE MIN | ORE MIN |
| | | Dimin. | Sera | Amădă-și | | | D.-am. | Amădă-și | |
| | BUCURESCI restaurant | 9 15 | 6 05 | 1 00 | | Smârda | 4 37 | 12 20 | |
| 8.200 | Jilava | 9 33 | 6 21 | 1 21 | 5.000 | GIURGIU { Bufet Sosire | Dimin. 4 45 | 12 30 | |
| 12.600 | Sintesci (halta) | 9 41 | 6 29 | | | { Plecare | 7 26 | 4 55 | |
| 17.400 | Vidra | 9 52 | 6 42 | 1 44 | 12.750 | Frătesci | 7 41 | 5 10 | |
| 24.400 | Grădisce (halta) | 10 04 | 6 54 | | 26.200 | Bănăsa | 8 12 | 5 41 | |
| 28.770 | COMANA { Bufet Sosire | 10 11 | 7 01 | 2 07 | 43.500 | COMANA { Bufet Sosire | 8 39 | 6 08 | |
| | { Plecare | 10 21 | 7 11 | 2 17 | | { Plecare | 8 49 | 6 18 | |
| 45.800 | Bănăsa | 11 59 | 7 51 | 3 07 | 47.600 | Grădisce (halta) | 8 58 | 6 27 | |
| 59.250 | Frătesci | 11 23 | 8 15 | 3 37 | 54.400 | Vidra | 9 13 | 6 44 | |
| 67.000 | GIURGIU { Bufet Sosire | 11 35 | 8 27 | 4 03 | 59.400 | Sintesci (halta) | 9 23 | 6 54 | |
| | { Plecare | 11 45 | Sera | | 63.800 | Jilava | 9 35 | 7 04 | |
| 72.000 | Smârda | 11 53 | | 4 13 | 72.000 | BUCURESCI restaurant | 9 48 | 7 17 | |
| | | Amădă-și | | Dupe-amădă | | | Dimin. | Sera | |
| | | | | | | | | D. amădă-și | |

Trenurile Nr. 103 și 104 vor circula obligator în zilele de Mercurea și Sâmbăta luând și călători de cl. I și II și care vor merge cu viteza trenurilor mixte.

LEGATURI

A. CU LINIA DE NORD.

Cursă directă între Viena-Constantinople și vice-versa

1. Cursa Viena-Constantinople :

MARȚEA ȘI SAMBATA

Sosire la gara Tergoviște la ora 8—30 a. m. cu trenul accelerat Nr. 2.

Sosire în Filaret " " 9 — cu trenul local.

Plecarea din gara Filaret la ora 9—15 cu trenul Nr. 1.

2. Cursa Constantinople-Viena :

MERCUREA ȘI SAMBATA

Sosire în Giurgiu (Smârda) la 4 ore cu vapor local din Ruciuk.

Sosire în București, gara Filaret, cu trenul Nr. 4, la ora 7—17 m sera

Plecarea din gara Filaret la ora 7 și 30 m. cu trenul local.

Sosire în gara Tergovișce la ora 7 și 45 minute.

Plecarea din " " " 8 și 15 m. cu trenul ac. serat.

3. Trenul Nr. 2 :

Cu trenul accelerat Nr. 3 spre Verciorova.

4. Trenul Nr. 104 și 4 :

Cu trenul accelerat Nr. 4, la ora 8 15 minute, la Brăila-Galați, Roman, Iași-Sucova, Viena, Berlin, Paris, Petersburg.

5. Trenul Nr. 1 :

1. Cu trenul accelerat No. 4, care sosese din Verciorova la ora 7 și 30 m. dimineața

2. Cu trenul accelerat Nr. 2, care sosese din Viena, Lemberg, Sucova, Roman, Galați, Brăila, la ora 8 și 30 minute dimineața

6. Trenul Nr. 3 :

Cu trenul Nr. 6, de călători care sosese din Galați și Brăila la ora 4 și 30 minute, dupe amădă-și.

B. CU VAPOARE DANUBIENE LA GIURGIU.

1. Cu vapoare accelerate.

1). Sosind la Giurgiu din sus Mercurea și Sâmbăta, la orele 11 a. m trenul No. 104.

2). Plecând de la Giurgiu în sus Mercurea și Sâmbăta, la orele 5 1/2 sera, trenul Nr. 1 și 103.

2. Cu vapoare de posta la Giurgiu.

1). Sosind la Giurgiu din sus : Lună și Vineri trenul No. 4.

2). Plecând de la Giurgiu în jos : Lună cu trenul No. 1

3). Plecând de la Giurgiu în sus : Marți și Vineri cu trenul Nr. 1

4). Sosind la Giurgiu din jos : Vineri cu trenul No. 4.

C. CU CALEA FERATA OTOMANĂ.

MARȚEA ȘI SAMBATA.

Trenul No. 1.

Cu trenul de postă care pleacă la ora 1 și 40 minute p. m., din Ruciuk la Varna.

Trenul Nr. 4.

Cu trenul de postă care sosese în Ruciuk din Varna la orele 3 p. m.

NB). La gara Filaret se vând bilete atât, pentru vapoarele accelerate cât și pentru vapoarele de postă pentru toate stațiunile până în sus la Viena și în jos până la Chilia.

DIRECTIA DE EXPLOATARE